

BV22.0096

Datum vergadering : 4 oktober 2022

Aanwezig in de raadszaal:

Commissieleden:

WIJ Lansingerland : Jan Jumelet, Bianca Boonstra
Leefbaar 3B : Jan Pieter Blonk, Machiel Crielaard, Jean Paul Meuldijk
CDA : Charles van Harn, Wouter de Ruiter
VVD : Ivo de Graaf, Vincent Jumelet
D66 : Ineke den Heijer
CU : Arjen Hofman, Lenneke Maasland
GroenLinks : Marko Ruijtenberg,
PvdA : Petra Verhoef, Valmir Xhemaili, Nanno Scheringa

Wethouders : Michiel Muis, Titia Cnossen

Voorzitter : Nelleke Bouman

Commissiegriffier : Karin Koemans

Afwezig

WIJ Lansingerland : Paul Zantman
CDA : Frans Ammerlaan
VVD : Christiaan Toussaint
D66 : Ronald van der Stad, Arjen van Berkel
GroenLinks : Menno Duk, Jorgen van de Burgt

1. Opening en mededelingen voorzitter

De voorzitter, om 20.00 uur: Dames en heren, het is acht uur, ik wilde gaan beginnen. Het is wennen voor me, na een paar maanden afwezigheid, maar we gaan ervan uit dat alles goed gaat. Iedereen hartelijk welkom, wethouder Cnossen en wethouder Muis welkom. Ook onze ondersteuning hartelijk welkom. Ook degenen op de publieke tribune, van harte welkom bij deze sessie van deze commissie. Er heeft zich helaas een aantal commissieleden afgemeld. Ik mis de heer Zantman, de heer Van der Stad, de heer Van Berkel, de heer Toussaint, de heer Ammerlaan, de heer Van de Berg en wethouder Fortuyn is afwezig. De heer Duk is ook afwezig. Voor de agenda zijn nog wat stukken later binnen gekomen, dat heeft u kunnen lezen. Voor vanavond elk agendapunt 3/2, houd dit in de gaten bij uw inspraak. Nog meer te melden? Nee.

2. Insprekers

De voorzitter: Insprekers zijn de heer en mevrouw Van den Haak afzonderlijk. Mevrouw Van den Haak gaat iets melden over de bouwplannen en bestemmingsplanwijziging Hoefweg 184-186. U heeft 5 minuten de tijd.

Inspreker 1:

Mevrouw Van den Haak: Het gaat over de bouwplannen van Hoefweg 184-186. Daar zijn wij, zoals u heeft kunnen lezen, op tegen. Waarom zijn we er op tegen? Het is ons wederom weer opgevallen met de laatste nota die wij hebben ontvangen, dat er weer dingen in staan die niet kloppen of veranderd zijn, terwijl de situatie hetzelfde is gebleven. Dat zal ik even toelichten. Er wordt een loods gebouwd als opslagloods en nu staat er ineens, dat er een onderhoudsloods komt. Dat vind ik toch weldegelijk een verschil, een opslagloods of een onderhoudsloods voor vrachtwagens, want dat betekent dus dat er op zaterdag en zondag aan vrachtwagens gesleuteld wordt in die loods met luchtdrukpistolen, banden oppompen en noem maar op. Daar is geen geluidsonderzoek naar gedaan, dat kan ook niet, want er staat nu geen loods. Wat wordt het? Een opslagloods of een onderhoudsloods? In alle andere aanvragen was het dus een opslagloods en ineens verandert het naar een onderhoudsloods. Wat ons ook tegen staat, is dat wij het gevoel hebben dat wij constant achter de feiten aanlopen. Alles wat wij aankarten voor tegenspraak dan is het: nee, wij vinden het niet nodig dat dat veranderd wordt. Waarom niet? Wij hebben ook menig keer aangekaart: zet dat kantoor op een andere plek. Nee, de stedenbouwkundige

vindt dit de beste oplossing. Dan vraag ik nog een keer waarom. Dan is het: dat vinden wij de beste oplossing. Dan probeer ik mijn zin door te drijven en dan krijg ik als antwoord daarop: dan had u dat toentertijd moeten aankaarten. Het stoom kwam uit mijn oren tijdens dat gesprek. Als ik dan ga vertellen dat ik het niet eens ben met die uitspraak, dat werkt niet als iemand zich boos, gefrustreerd of niet gehoord voelt op dat moment, dus dat steekt ook. Het is ons ook niet duidelijk, het gebied wordt 1,20 meter opgehoogd, het kan niet afgegraven worden. Waarom niet? Nee, dat is de beste manier om het op te hogen. Maar dat is geen antwoord op mijn vraag. Waarom kan het afgegraven worden? Zo blijven wij hier constant maar tegenaan vechten. Dit kost echt heel veel energie voor ons. Dagen voor zo'n gesprek loop ik met hoofdpijn, slaap ik slecht, omdat het ons woongenot teniet doet. Wij hebben een vrijstaand huis gekocht met daarnaast kassenbouw bestemming. Die willen ze gaan veranderen naar transportbedrijf. Ze zeggen: u bent hier op tegen, maar voor hetzelfde geld heeft u hier een kas staan. Nee, er staat daar geen kas, dus die opmerking vanuit de gemeente slaat nergens op, want er staat nu geen kas, het gaat nu over een bestemmingsplanwijziging. Er zijn nog zoveel dingen onduidelijk vanuit de gemeente naar ons toe. Het werkt heel vervelend en storend, we voelen ons niet gehoord. Alles wat wij aankaarten wordt naar de prullenbak verwezen: wij vinden dit beter. Ja, wij vinden dit beter, waarom? Onderbouw dat, want dat wordt ook niet gedaan. Ik hoop dat jullie zijn wezen kijken naar hoe de situatie nu is en hoe de situatie gaat worden, zoals het nu op papier staat. Ik kan ook op googlemaps kijken, dan lijkt de afstand groot, maar in werkelijkheid is de afstand niet zo groot. Ik hoop dat jullie echt willen luisteren, kom bij mij op de koffie om te kijken naar wat de situatie is, wat het gaat worden, hoe het gaat worden. Ik hoop dat jullie nu wel naar ons willen luisteren. Ik denk dat ik alles heb verteld, zoals ik het heb willen vertellen, maar misschien straks nog een keer.

De heer Hofman, CU: Dank u wel voor uw inspraak. U zegt een gesprek te hebben gehad met de gemeente. Dat verliep niet helemaal naar wens. In hoeverre heeft de gemeente u proberen duidelijk te maken wat er in het bestemmingsplan wordt gewijzigd en welk deel van wat er nu gerealiseerd wordt eigenlijk een vergunningsaanvraag is, die helemaal niet binnen dit bestemmingsplan wordt geregeld? Is er iets van uitleg? Mevrouw Van den Haak: Nee, helemaal niet. Wat wij denken is dat het twee in één is, en een bestemmingsplanwijziging en een bouwvergunning. Wij zijn tegen die bestemmingsplanwijziging. Tegen de vergunning zijn heeft geen zin, want de stedenbouwkundige heeft bepaald dat het daar moet komen te staan, dat pand. Ze zeggen: de gemeente vindt dat stuk grond waar nu de bestemmingsplanwijziging op is, te klein is voor een kassenbouwer om daar iets op te bouwen. Maar er heeft altijd een plantenkwekerij gestaan, die heeft daar buiten zijn planten gezet.

De heer Ruijtenberg, GL: Dank voor uw inspraak. Ik heb u een aantal dingen horen zeggen, ik heb 3 hele korte vragen. U heeft gezegd dat u het kantoorgebouw niet op die plek wilde hebben. Waar zou u het kantoorgebouw wel willen hebben? U zegt: ik heb bezwaar tegen een loods waar gewerkt wordt, maar heeft u ook bezwaar tegen een opslagloods? Stel, er zou inderdaad een kas komen, zou u daar geen bezwaar tegen hebben? Mevrouw Van den Haak: Op uw eerste vraag: de tekening hebben wij ingediend. Dat is over de breedte van zijn nieuwe perceel. Daarvan is gezegd: nee, dat gaat niet gebeuren. Althans, de stedenbouwkundige heeft dat verteld, want het past niet in de historische lijn van de Hoefweg. Maar in de afgelopen nota Hoefweg wordt gezegd, hoe zeg je dat, omdat daar zoveel verscheidenheid aan bedrijven is, kan dat transportbedrijf prima op die plek blijven en uitbreiden. Terwijl wij zoiets hebben van: als je wilt uitbreiden, ga dan alsjeblieft naar het industrieterrein, ruimte zat om uit te breiden. Uw laatste vraag was de kassenbouw. Liever niet voor mijn deur, maar als ik dan moet kiezen, heb ik liever een kas voor mijn deur dan een kantoor, want een kas weerkaatst het licht mijn huis in, wat door het kantoorpand toch redelijk ontnomen wordt. Waar wij op uit kijken is het raam op het noorden, waar het pand komt te staan. Daar is al geen direct zonlicht. Als er dan ook nog eens een gemetselde muur voor komt te staan, is er helemaal geen zonlicht binnen en dat heb ik met een kas dan wel.

De heer Jumelet sr, WIJ: Dank voor uw inspraak. Wat ik me afvraag, als ik het bestuursplan raadpleeg, dan zit er een bedachte afstand tussen uw woning en de schuur van 15 meter en 18,5 meter van het kantoor. Wat zou u zelf dan een redelijke afstand vinden, stel dat men toch volhardt in de bouw zoals nu voorzien is? Wat zou voor u dan een redelijke afstand zijn, in plaats van die 15/18,5 meter? Mevrouw Van den Haak: Dat weet ik niet, maar het wordt toch niet in behandeling genomen als het er zo blijft staan. Dan heeft het geen nut, dan staat het pand midden op zijn perceel. Het is geen antwoord op uw vraag, dat weet ik. (...) Wat mijn man probeert te vertellen, is dat het kantoorpand 2 keer de grootte van ons huis wordt. Dat kantoorpand wordt twee keer zo groot als ons huis nu is. Of het nou verplaatst wordt of niet, het lost onze privacy niet op. Er komt dan wel melkglas in te zitten, wat doen we dan van de zomer als die ramen open staan? De heer Jumelet: De situatietekening, zoals het nu in het bestemmingsplan staat, het stuk dat wij als raad toegezonden hebben gekregen. Voor de kijkers: pagina 4. Maar de vraag is, los van wat u vindt, van wat de ontwikkelaar vindt van de plaatsing op het perceel, dan zegt u: ik vind het bouwvolume te groot ten opzichte van ons huis. Mevrouw Van den Haak: Ook, maar ook de locatie is niet ideaal.

Inspreker 2:

De heer Van den Haak: Ik wil gewoon vertellen waarom wij naar Bleiswijk zijn verhuisd 7 jaar geleden. Tot 6 jaar geleden hebben we hier heerlijk gewoond, tot afgelopen jaar ongeveer deze tijd, toen we te horen kregen dat ze bouwplannen hadden aan de Hoefweg. We werden gebeld door de gemeente, dus dat was wel netjes, moet ik eerlijk toegeven. Initiatiefnemer zou met ons gesproken hebben over de bouwplannen. Niet gebeurd, hij verdraait de waarheid nog weleens een keer. De stedenbouwkundige, die dit allemaal bedacht heeft en het op zich goed keurde, komt niet eens uit Bleiswijk, hij komt niet eens uit Lansingerland. Is die meneer ooit wezen kijken? Nogmaals, we nodigen jullie allemaal uit om te komen kijken waar het moet komen voordat we gaan stemmen, want we gaan niet vanaf papier stemmen, dat is echt oneerlijk naar ons toe. Ten tweede waarom wij tegen de bouwplannen zijn: ik heb geen dijkwoning gekocht, ik heb een boerderij gekocht. Als we daar de grond gaan verhogen naar 1,20 meter, dan woon ik in een dijkwoning in plaats van een oude boerderij die bij Bleiswijk hoort. Daar klopt geen zak van, excusez mijn woorden. De andere kant. Het pand, dat ze willen gaan neerzetten is veel te groot voor waar initiatiefnemer het wilt gaan gebruiken. Waarom moet dat zo groot? We hebben voorgesteld, inderdaad, om de gebouwen op een andere positie neer te zetten. Dat werd allemaal weg gewuifd. We hebben een aantal dingen gezegd over wat er aan flora en fauna leeft op die positie, wordt allemaal weg gehoord. Die slang gaat wel weg als we met een bak grond komen. Schandalig, echt schandalig. Dat zijn mensen die voor ons werken, voor de gemeente, heel jammer. Over de bestemmingswijziging van de grond, ach, ik snap het op zich best wel, ik ben natuurlijk ook niet helemaal gek. Maar wij zijn daar gaan wonen voor mijn oude dag, ik werk ook voor mezelf, heel veel uren per week, we zitten hier niet op te wachten. Dit moet mijn pensioen zijn. Ik krijg ineens een heel groot bedrijf naast me, een transportbedrijf nogal liefst. Een transportbedrijf, dat helemaal niet hoort op de Hoefweg, want hier wonen mensen, ook kleine kinderen, dat zijn ook mensen, kleine kinderen. Wat gaan we daarmee doen? Zo'n bedrijf hoort thuis op het industrieterrein en niet aan de Hoefweg. Ik weet het, aan ons bedrijf zit ook een bestemming transportbedrijf, maar dat was niet voor ons, dat was voor de vorige bewoner. Hij heeft geprobeerd dat te veranderen, maar dat ging helemaal niet, daar was niet over te praten. De schuur, waar mijn vrouw het ook over had, zou in eerste instantie een opslagplaats zijn om vrachtwagens binnen te rijden. Nu wordt er ook al gesleuteld op zaterdag en zondag aan de auto's. Ik ben helemaal niet van de kerk, je mag best een keer wat doen, geen probleem, maar hallo, we wonen daar met heel veel gezinnen aan de Hoefweg. Het is een klein dorpje in Bleiswijk, let op, als jullie dit goed gaan keuren. We hebben ook zelfs een gesprek gehad met de wethouder. Dan kom je daar als 2 bezorgde mensen met 4 man. Nu sta ik hier ook, met lood in mijn schoenen, echt waar. Het irriteert wel. Er wordt niet geluisterd. We luisteren wel, maar we horen niets. Helemaal niks. Alles wat we aandragen wordt weg gewoven. Er klopt geen zak van. Nogmaals, kijken jullie nog eens heel goed naar de plannen, waar zoiets zou moeten horen. Ik denk niet daar. Wat wordt er gezegd, tenminste, dat gevoel hebben we: we duwen het gewoon door, dan ga je maar voor planschade. Dat is lachen. Bij wie moet ik aankloppen? Bij initiatiefnemer? De gemeente zal niet voor ons klaar staan. Ik kan in detail gaan over de bouwplannen, dat doe ik niet, maar gewoon een beetje wat er aan de hand is. Luister af en toe naar wat de bewoner te zeggen heeft. Het gaat om ons woongenot. Dank u wel.

De heer Xhemaili, PvdA: Dank u wel voor uw inspraak. U zei dat ook andere bewoners daar op de Hoekeindseweg wonen. Wat vinden zij van de plannen? Delen zij uw mening of is dat minder? Zijn ze ook bezorgd? De heer Van den Haak: Ja, natuurlijk. Natuurlijk zijn de mensen daar ook bezorgd om, we wonen daar allemaal. Zeker de huizen die bovenop wonen, die zitten heel dicht aan de weg. (...)

Mevrouw Den Heijer, D66: Ik lees in het plan dat het gaat om een stalling, een loods voor een stalling van vrachtwagens. Dat is wat er staat. De heer Van den Haak: In het laatste rapport is die tekst veranderd, die wij gekregen hebben. Mevrouw Den Heijer: Misschien kunnen wij dan even vragen of die beschikbaar is, die laatste wijziging. Ik hoorde iets over handtekening, kunt u daar nog iets over vertellen? De heer Van den Haak: Eerst hebben we zelf geprobeerd om dat voor elkaar te krijgen. We praten natuurlijk met een aantal bureaus, niet alle bureaus hebben hier last van, dit is natuurlijk een buitengebied, het zijn er maar een paar. Op een gegeven moment hebben we toch geprobeerd om te kijken of we ook medestanders hebben, die dan eventueel ook wat willen zeggen. Vandaag zijn er 2 bewoners met ons mee. We kunnen natuurlijk allemaal hetzelfde verhaal ophangen, maar het komt allemaal op hetzelfde neer. Deze 2 mensen zijn mee gegaan, dus het wordt zeker gedeeld de zorgen.

De heer Xhemaili, PvdA: Dezelfde vraag als mevrouw Den Heijer, of die handtekeningen ook zijn aangeboden aan de gemeente. De heer Van den Haak: Dat is aangeboden, daar hebben we een ontvangstbewijs van. In eerste instantie naar de verkeerde, maar het is intern doorgestuurd naar de juiste afdeling. Als u het precies wilt weten, zal ik dat aan mijn vrouw moeten vragen, waar dat heen gegaan is. (...) Mevrouw Van den Haak: Het staat in de laatste nota van 6 september, daar staat ook in

dat het ineens een onderhoudsloods is geworden. (...). Het staat in het verslag van 6 september, dat ook met de handtekeningenactie.

De voorzitter: Heer en mevrouw Van den Haak, bedankt voor uw inspraak.

3. Vaststelling verslag vorige vergadering d.d. 6 september 2022

De voorzitter: Geen op- en aanmerkingen? Nee. Dan hebben we dat gehad.

4. Vaststelling agenda en inventarisatie rondvragen

De heer Ruijtenberg, GL: Gezien de mensen die op de tribune zitten, is het misschien een idee om agendapunt 6.c naar voren te halen en die te behandelen als 6.a en de rest op te schuiven. De voorzitter: Dat lijkt me een goed voorstel, dus dat gaan we even wijzigen, hups, naar boven.

Inventarisatie rondvraag:

De heer Van Harn, CDA: Ik heb 2 rondvragen. De eerste is eigenlijk een vervolgrondvraag, die gaat over MGE woning Oranjetuin 19 in Bleiswijk. En de tweede rondvraag is m.b.t. de geluidsschermen langs de N209 in Bleiswijk, de stand van zaken graag.

5. Bespreekpunten:

De voorzitter: Bespreekpunten hebben we niet.

6. Stukken ter advisering aan de raad:

6.a Vaststellen bestemmingsplan Buitengebied Bleiswijk 1e partiële herziening Hoefweg 184-186

De heer Van Harn, CDA: Mijn fractie begrijpt dat vanuit het oogpunt van bewoners Hoefweg 182 het zwaar valt, dat er zo dichtbij een nieuwe hal en een nieuw kantoorpand wordt gebouwd. Zeker wanneer je altijd hebt kunnen genieten van een vrij uitzicht. Het is op zich een goede zaak, dat het huidige kantoorpand, dat direct aan de parallelweg is gelegen, gesloopt wordt en dat er een modern, terug liggend kantoorpand voor in de plaats komt. Opmerkelijk hier is, dat in het beleidskader staat: het kantoor wordt in de toekomstige situatie mogelijk beperkt groter dan het huidige kantoor. Echter, in het bestemmingsplan staat dat de oppervlakte van het nieuwe kantoor 420m2 wordt. Het oude kantoorpand was 190m2. Dat is een factor 2,2 groter. Daarom de vraag aan de wethouder: hoe kan dat? Ik heb me bovenal verbaasd over het taalgebruik in de documenten m.b.t. de bewoording historisch lint Hoefweg. Als voorbeeld citeer ik enkele zinsneden. De Hoefweg is een historisch lint en daarnaast een drukke verkeersweg. Of: bij de herontwikkeling locatie Hoefweg 184 is het herkenbaar houden en maken van het historische lint bij de Hoefweg het uitgangspunt. En: deze ontwikkelingen hebben ervoor gezorgd, dat het oorspronkelijk karakteristieke van het historisch lint de Hoefweg onder druk is komen te staan. Nog eentje: de verplaatsing van het kantoorgebouw voldoet aan de provinciale richtpunten linten blijven linten. Het plan tast de openheid van het lint niet aan. Enzovoorts enzovoorts. Maar hoe is in het verleden omgegaan met het historisch lint Hoefweg? Hoe heeft het zover kunnen komen? Ik denk dan aan Hoefweg 186, vlakbij het plan waar we het nu over hebben. Een lelijke metalen doos. Ik zie dan voor me de bedrijfsgebouwen van Zalando aan de oostkant van de Hoefweg, dan denk ik: niet bepaald een historische lintbebouwing. Daarom hierbij het pleidooi om zorgvuldig om te gaan met wat van historische waarde is, wat we willen beschermen en behouden. Dank u wel.

De heer Xhemaili, PvdA: Ik wil allereerst de sprekers meneer en mevrouw Van den Haak bedanken voor hun inspraak. De heer Van Harn gaf het al aan: de Hoefweg is officieel een lint. Dat vergeet ik nog weleens door de drukte van de N209 en door Zalando. In het bestemmingsplan staat: de herinrichting van het perceel voorziet in een kwaliteitsimpuls voor het perceel en de omgeving. Maar nu de sprekers gehoord hebben, maakt het wel uit of het een onderhoudsloods is of een opslagloods voor vrachtwagens. Dat is wel een wezenlijk verschil. Ik heb ook een vraag aan de wethouder hieromtrent. Wat wordt het? Er is blijkbaar verschil van inzicht, het kan een onderhoudsloods worden of een opslagloods. In het voorstel wordt over duurzaamheid gepraat, maar dat vind ik en mijn fractie best wel summier. Er staat: tussen initiatiefnemer en gemeente is afgesproken dat de duurzaamheidseisen naar aanvullend minimaal niveau gaan. Misschien kan de wethouder toelichten wat dat betekent. Sprekers gaven ook al aan dat bepaalde diersoorten door de herinrichting van het perceel ook weg gaan. Ik neem aan, dat er wel een gedegen milieuonderzoek is gedaan. Ik ben benieuwd of de wethouder het kan toelichten. Verder vroeg ik me af of de wethouder de handtekeningen heeft ontvangen en hoe daarmee is omgegaan. Dank u wel.

Mevrouw Den Heijer, D66: We voelen eigenlijk allemaal dat deze ontwikkeling een hele grote impact heeft op die omgeving. We hebben precies dezelfde teksten gelezen als het CDA en PvdA nu aangeven. Dat je er inderdaad van uitgaat dat het een kwaliteitsimpuls zou moeten zijn, dat het beter zou moeten worden. Aan de ene kant snappen we dat ook wel, dat hier een nieuw iets komt en dat dat altijd beter is

dan wat er gestaan heeft. Maar aan de andere kant zien we ook de impact van deze ontwikkeling. Ikzelf stuit al op het idee dat vanwege de geluidsoverlast er een akoestisch onderzoek is gedaan. Er moeten geluidsschermen komen van 5 meter hoog. Ik heb de mensen daar nog niet over gehoord, maar ook daarvan dacht ik: hoe ziet dat er dan uit? Is dat nou de kwaliteitsimpuls, die we dan voor ogen hebben voor dit gebied? Dus we zijn nog niet op het punt van voor of tegen stemmen, maar we voelen wel dat het veel impact heeft. Aan de andere kant zien we ook een ontwikkeling, die ook weer wenselijk is, omdat het eigenlijk een gebied is waar geen glastuinbouw meer kan komen. Wat heb je dan voor andere opties om dit gebied te ontwikkelen? We missen ook echt een integraal plan voor dit gebied, we hebben het al eerder benoemd, nu wordt er toch geplakt en geknipt wat betreft alle bestemmingsplannen. Hoe kan je er nu toch een integraal verhaal van maken, zodat we duidelijker zijn: wat past er nu wel en wat past er nu niet? We hebben dezelfde vragen: hoe zit het met de opslag? Wordt het een opslagloods of wordt er ook onderhoud gepleegd? We maken ons ook zorgen over het verplaatsen van de dieren, dat wordt makkelijk benoemd: dan verplaatsen we die slangen en de vleermuizen. Dat zijn belangrijke medestanders, want we willen dat de biodiversiteit in onze gemeente op een goed niveau blijft. Ook dat zijn belangrijke dingen om in de gaten te houden. Een ander punt, dat we lazen, zijn de duurzaamheidseisen. In het voorstel zelf staat: duurzaamheid niet van toepassing. Dan denk je: waarom niet? Dit zijn juist de plekken, die we op een duurzame, goede manier moeten gaan inrichten. Dan staat erbij, dat het over verharding gaat, even een voorbeeld, hoe werkt dat dan uit, minimaal aanvullend. In de stukken staat dat 100% geasfalteerd kan worden of verhard kan worden. Terwijl, als we het hebben over minimaal aanvullend, het zou betekenen dat minimaal 37% niet verhard zou mogen worden. Dat staat dan eigenlijk niet in het document zelf. Hoe houden we daar nou grip op, dat we dat echt op een duurzame manier gaan inrichten? Misschien willen we ook wel een hogere eis stellen aan duurzaamheid in dit geval. Je kan zeggen: we gaan naar 50% verhard, dat je veel meer met groen werkt, zodat het ook een betere inpassing heeft. Ik vind het wel een wake-up call: hoe gaan we nou om met duurzaamheid in dit soort gebieden, waar het juist zo heel belangrijk is. Wat ons betreft is het zeker nog geen hamerstuk. Ik ga misschien wel even in op de uitnodiging om langs te komen om eens ter plekke te gaan kijken.

De heer Hofman, CU: Wij gingen naar deze vergadering toe met het idee: we gaan voor dit bestemmingsplan stemmen. De nota van zienswijze, zoals wij hem lazen, zonder de uitvoerige toelichting die we nu gehad hebben, die gaf weinig aanleiding om te denken dat het aanleiding zou zijn om tegen te stemmen. De insprekers gehoord hebbende, wil ik toch wel even van de wethouder weten: welk deel van dit plan raakt nu aan de bestemming? We gaan een stukje bestemmingsplan wijzigen, een stukje kantoor wordt weg bestemd, een stukje bedrijvigheid eraan, dat is ongeveer de bestemmingsplanwijziging. Verder wordt het hele terrein herontwikkeld. Volgens mij valt dat dan niet onder het bestemmingsplan, maar er zijn allerlei gemeentelijke vergunningen die daarin spelen. Ik zou graag van de wethouder willen weten welk deel van het plan dat voor ligt onder het huidige bestemmingsplan kan en welk deel niet. Hoe wordt dat overige deel dan vergund? Er werd net ook iets gezegd over opslagplek of een onderhoudsloods. Maakt dat voor de bestemming eigenlijk uit? In het ene geval is het een bedrijventerrein en in het andere geval is het bedrijventerrein. Kan de wethouder daar enige toelichting op geven? Dat helpt wellicht in het uitleggen aan bewoners: wat is nou eigenlijk het voorliggende besluit hier? Ik denk dat dat het even is voor mijn eerste termijn, dank u wel.

Meneer De Graaf, VVD: We hebben bij de behandeling van de omgevingswet in de vorige commissie al gezegd: we leven in een dichtbevolkte gemeente, een dichtbevolkt deel van het land. Elke ontwikkeling doet wel een burger pijn, omdat er in zijn of haar nabijheid iets ontwikkeld gaat worden. Hier vandaag ook een voorbeeld van wat er aan de hand is. Aan de andere kant, de oorspronkelijke bestemming glastuinbouw zal daar niet meer terugkomen. Glastuinbouw is enorm veranderd, percelen van deze omvang zijn totaal niet exploitabel te maken voor een gemiddelde tuinder. Dus dat het terrein gerevitaliseerd gaat worden en een andere bestemming zou gaan krijgen, ik denk dat we daar niet naïef in moeten zijn. Als we even kijken naar de rol die wij hebben als raad, zoals wij hier in zitten, gaat het niet zozeer alleen om het gebruik, maar ook om de juridische kant van het hele verhaal: hoe gaat het terrein bestemd worden? Waar kan gebouwd worden? Of er gebouwd kan worden, is dan vraag 2, maar waar zou gebouwd kunnen worden? Hoe delen we dat terrein in? Als we kijken hoe dat proces gelopen is, inclusief alle zienswijzen, het beeld dat wij krijgen, is dat de gemeente zich professioneel en zorgvuldig heeft opgesteld. De gemeente heeft gedaan wat wij van de gemeente mogen verwachten. Wat ons betreft, dat is heel zuur, is het een hard gelag voor de omwonenden op wie het een enorme impact heeft. Al met al zijn wij van mening dat het voor ons gewoon een hamerstuk kan zijn. Ik denk dat het proces zorgvuldig is doorlopen, dat we dat kunnen stellen. Dank u wel.

Mevrouw Boonstra, WIJ: Wij stonden er in eerste instantie net zo in als Arjan Hofman en Ivo de Graaf. Alleen zitten wij nu toch met een vraag aan de wethouder. Ligt de positie van het gebouw vast? Als de positie van het gebouw, dat gebouwd gaat worden, wat veranderd kan worden, zou het misschien de bewoners wat tegemoet kunnen komen. Dat was mijn vraag.

De heer Ruijtenberg, GL: Wat GL betreft is dit nooit een hamerstuk geweest. Wij hebben het vaak aangegeven, ook in ons verkiezingsprogramma: we willen een halt toeroepen aan de verdozing van Lansingerland. Op elk stukje bedrijventerrein of elk stukje dat geëxploiteerd kan worden, komt zo onderhand wel een doos te staan. Ook hier zou een doos, zelfs 2 dozen, terecht komen. De heer Van Harn heeft al gevraagd: waarom moet het zo groot? Waarom kan het niet wat kleiner worden? De heer De Graaf stelt: in een moderne ontwikkeling kan er eigenlijk geen glastuinbouw komen. Waarom niet? De ontwikkelingen in de glastuinbouw gaan zo hard, dat je misschien met horizontaal tuinieren daar andere bestemmingen kan doen. Waarom wordt de conclusie getrokken dat glastuinbouw niet kan? Daarnaast heb ik mevrouw Den Heijer en meneer Xhemaili al goede vragen horen stellen over duurzaamheid. Er staat letterlijk in het bestemmingsplan, dat duurzaamheid niet van toepassing is. Duurzaamheid is van toepassing op elk stukje bebouwing, je moet daar veel meer willen. Waarom stellen we als gemeente niet extra regels aan de bebouwing, die te maken hebben met duurzaamheid, over het niet bouwen, over het verplicht aanleggen van zonnepanelen of andere mogelijkheden voor het opwekken van elektriciteit? Duurzaamheid gaat alle aspecten aan. Dat hier nu staat 'niet van toepassing' is voor ons al een reden om aan te geven: dit is wat ons betreft geen hamerstuk. Ik wil de insprekers bedanken voor hun inspraak. Ik denk dat zij hebben laten zien, dat er nog haken en ogen aan zitten. Het is niet zo duidelijk. U merkt: inspreken helpt echt, waardoor het in ieder geval geen hamerstuk gaat worden. Wat de mensen ook goed aangegeven hebben: in de laatste nota van 6 september staat in de beantwoording bij kopje G nadrukkelijk 'onderhoudsloods'. Een onderhoudsloods is echt wat anders dan een opslagloods. Wat gaat daar gebeuren? Gaat er onderhoud gepleegd worden? Wat gaat er dan gebeuren met het geluidsoverlast? Dat zijn de vragen, dank u wel.

De heer Crielaard, L3B: Zoals de heer Ruijtenberg net terecht correct schetst, blijkt na inspraak dat er toch haken en ogen aan zitten. Wij zaten eigenlijk ook op de lijn van de heer Hofman. Je leest een plan en denkt heel positief, want er staat: we doen een kwalitatieve impuls. We zijn het ook met de heer Van Harn eens, die zegt: goed dat dat pand gesloopt wordt, dat nu direct aan de verkeersweg zit. Wij vinden ook dat alles wat de verkeerssituatie zou verbeteren, dat zouden we toejuichen. Zoals ik al zei: nu blijkt dat er toch nog haken en ogen aan zitten. De inspraak roept nog wel wat vragen op, het is door andere collega's ook al gezegd: om wat voor loods gaat het nou? Er zit weldegelijk een verschil in. Daarop aanvullend: klopt het bestemmingsplan nog wel of is er inmiddels een meer actuele versie? Dat zijn allemaal onduidelijkheden. Ik heb mevrouw Van den Haak horen zeggen: er staan dingen in de stukken die niet kloppen. Wat klopt er dan niet? Hebben wij informatie als raad, dat niet meer up to date is, niet meer actueel, feiten die niet kloppen? Het roept onduidelijkheid op, ik hoop dat de wethouder zo een toelichting kan geven op deze stukken om ons als raad te helpen om tot betere besluitvorming te komen. Dat is de rode draad. Ik ben zoekende: waar zijn we nou echt aan toe? Tot zover mijn eerste termijn.

De voorzitter: Ik heb het e.e.a. gehoord. De grootte van het pand, is het een opslag- of onderhoudsloods, daar wil men graag het nodige over weten. Ik hoorde iets over geluidsschermen, het verplaatsen van de dieren, de duurzaamheid is regelmatig naar voren gekomen. Raakt het de bestemming, wat is het bestemmingsplan, de positie van het gebouw, verdozing. Hoe zit het met het bestemmingsplan? De nodige vragen.

Beantwoording college

Wethouder Crossen: Dank aan de insprekers en commissieleden voor hun reactie op het voorstel van het college. Veel vragen. Als je het eerste leest denk je: een verbetering. Maar dan zie je ook wat het doet richting de omgeving. Het is goed dat dat vanavond ter sprake is gekomen, wat we overigens ook terug zien in de nota zienswijzen met de reacties daarop. Een aantal vragen, ik ga ze langs lopen en ik hoop ze zo goed mogelijk te beantwoorden. Mogelijk dat ik de hulplijn, die daar aan de overkant zit nog moet raadplegen, maar ik ga het eerst zelf proberen. Meneer Van Harn, u had de opmerking over historische linten. We willen daar zorgvuldig mee omgaan en beschermen. Hoe is er in het verleden mee omgegaan? U zag een aantal lelijke ontwikkelingen, dat is niet bij dit bestemmingsplan ter sprake, maar ik ben wel blij dat het bestemmingsplan, het document dit wel zo benoemt, dat we wel onder ogen zien, dat dit één van onze linten is. Daarmee hebben we hier inderdaad een ontwikkeling die een verbetering is ten opzichte van de oude situatie. Er ligt een bestemming glastuinbouw op. Daar mag op dit moment geen bedrijf op, dus als hier een kantoor op gevestigd moet worden en deze activiteit, dan heb je een bestemmingsplanwijziging nodig. Overigens, een kas had meer bouwvolume op het hele terrein opgeleverd, maar de inspreker zei terecht een kas prettiger te vinden dan een kantoor. Dat kan. Maar zo is de situatie in vergelijking met het oude bestemmingsplan, het nu geldende bestemmingsplan. Duurzaamheid, u heeft daar terecht opmerkingen over gemaakt. Het spijt me, dat ik dat bij de collegebehandeling niet opgemerkt heb. N.v.t. dat kan helemaal niet, net als bij juridisch, financieel, communicatie, het is altijd van toepassing. Helemaal met u eens. We hebben natuurlijk wel in het

document bestemmingsplan een paragraaf duurzaamheid opgenomen, dus daar staat wel het e.e.a. Meneer Ruijtenberg noemde: leg nou extra regels op. Je mag als overheid niet zomaar extra regels aan mensen opleggen, dat kan niet vanuit de gewone bouwbesluiten extra dingen opleggen, maar we hebben weldegelijk in het bestemmingsplan een stuk duurzaamheid beschreven, wat ook uitgevoerd moet worden in de ontwikkeling van dit perceel. In die duurzaamheid wordt toch ook iets gezegd, dat de kwaliteit, want duurzaamheid houdt ook een stukje kwaliteit in, dat je langs deze ontsluitingsweg toch een kwaliteit gaat toevoegen. Hoewel we erover kunnen twisten als je vindt dat het wel of niet op de goede plek staat. Van mevrouw Boonstra de vraag: ligt de positie van het gebouw vast? Tijdens het hele proces, we hebben nog meer fases gehad, het voorontwerp et cetera, is het gebouw weldegelijk verschoven n.a.v. de inspraak. Op die manier is er wel geluisterd en is het nu op deze plek terecht gekomen. Diersoorten, gaan we zomaar diersoorten verplaatsen? Dat klinkt heel makkelijk. De diersoort die is aangetroffen is de ringslang. Mevrouw Den Heijer: Er zit wat vertraging in, dus ik wilde u nu laten uitspreken over dieren. Het ging over duurzaamheid. Klopt het dan, omdat we minimaal aanvullend vragen aan deze ontwikkeling, dat dan 37% niet verhard mag worden? Is dat dan de duurzaamheidsafspraken die we dan toch opleggen aan deze ontwikkeling? Wethouder Cnossen: De verharding had ik als apart punt, maar ik ga er gelijk op in. De verharding is afgestemd met het hoogheemraadschap, het gaat dan vooral over de waterdoorlaatbaarheid van het terrein en zit op 50%, dus daar is ook echt afstemming richting hoogheemraadschap. Is het nou onmiddellijk groen? Je ziet wel, ik heb het net ergens gelezen, dat het gebouw een groene aankleding krijgt, dus daar wordt weldegelijk rekening mee gehouden. Dan ga ik toch naar die ringslang. Dat is de enige soort die daar is aangetroffen na onderzoek. Die krijgt zijn tijd om te verplaatsen, dat zal met seizoenen te maken hebben, daar moet u mij niet speciaal op bevragen, maar daar zijn regels voor waar je je aan moet houden. De handtekeningen, dat was ook nog een vraag. De heer Crielaard: Ik hoor de wethouder zeggen dat er ringslangen zijn aangetroffen, maar in de nota van zienswijzen wordt in de reactie op de zienswijze gezegd: die ringslangen zijn op het veld niet aangetroffen. Dan ga je ervan uit, dat die er dan niet zijn. Maar nu begrijp ik, dat het weldegelijk aan de orde is. Wethouder Cnossen: Dank heer Crielaard, want dat heb ik in de nota van zienswijzen ook gelezen. Het signaal dat de tijd gegeven wordt om te verplaatsen, dat kreeg ik van de overkant. Ik schep daarmee verwarring. Aanpak mogelijke aanwezigheid ringslang, ik heb het nu voor mij: tijdens het veldonderzoek geen ringslangen aangetroffen. Dat is de juiste informatie, excuus. De handtekeningen, daar wilde ik ook iets over zeggen. Mevrouw Boonstra: Het gaat even om de dieren. In het stuk ben ik wel tegen gekomen, dat er een hagedisje was, die dus beschermd moet worden en verplaatst moet worden. Niet een ringslang, maar een hagedis. Wethouder Cnossen: Ik heb nu de nota zienswijzen voor me. Daar zie ik aanpak mogelijke aanwezigheid ringslang, daar heb ik uit geciteerd. U heeft het uitgebreide rapport voor u, maar dat heb ik er op dit moment niet bij. Ik reageer op de reactie van insprekers, zoals wij die in de nota zienswijzen hebben gegeven. Aanpak diverse soorten waaronder de ringslang, die de gelegenheid moet hebben om zich te verplaatsen. Alle soorten moeten zich kunnen verplaatsen. Ik wilde iets zeggen over handtekeningen, dat ga ik nu doen. Ik heb de handtekeningen weldegelijk bij de collegebehandeling gezien, maar zoals u weet mag je persoonsgegevens, daarom zie je in de nota ook geen namen staan, maar ook handtekeningen nooit in openbare stukken vermelden. Als je een brief hebt met een handtekening, wordt die weg gelakt. Dat is vanuit veiligheidsoverwegingen, omdat je handtekeningen anders zou kunnen misbruiken. Daarom kan het zijn dat u ze niet heeft, maar u kunt ze via het collegebesluit inzien, want daar zaten ze zeker bij, ik heb ze zeker gezien. Het integrale plan, mevrouw Den Heijer. Het is zo dat hier een eigenaar een initiatief heeft en naar de gemeente komt met de vraag of hij dit wel of niet mag doen, of zij, dat kan ook, maar op dat moment kan je niet eisen: wij gaan als gemeente eerst een integraal plan opstellen. Dan verleen je er je medewerking aan, dat is de enige uitleg. Maar ik ben het wel met u eens, het vraagt een totaalplan, maar op dit moment kan je niet aan deze mensen vragen om daar op te wachten. Welk deel raakt de bestemming? Ik denk dat ik dat net beantwoord heb. Er zit dus de bestemming glastuinbouw op. Door een aantal raadsleden is opgemerkt, dat staat ook in de stukken, dat je op dit perceel geen volwaardig glastuinbouwbedrijf neer kan zetten, daarom is meegewerkt aan de bestemmingsplanwijziging. Dat geldt uiteraard ook voor het hele stuk, het hele terrein. Glastuinbouw gaat eraf, er mag nu een bedrijf op. Dan nog het verschil tussen onderhoudsloods op opslagloods. De heer Ruijtenberg: U herhaalt de conclusie, dat er geen glastuinbouw mogelijk is op dat perceel. Hoe bent u tot die conclusie gekomen? Niet wat de conclusie is, maar hoe u tot die conclusie komt. Is daar onderzoek naar geweest? Heeft de branche u dat verteld? Wethouder Cnossen: Eigenlijk blijkt dat uit de praktijk dat zich daar de laatste tijd geen glastuinbouw heeft gevestigd. Er zat iets bedrijfsachtigs, wat er niet hoorde. Daarmee kan je na een aantal jaren de conclusie trekken dat er blijkbaar geen glastuinbouwbedrijf is, dat zich daar wil vestigen. Onderzoek doet de gemeente niet, het is echt de belangstelling vanuit de ondernemer zelf, die bepaalt of je deze bestemming handhaaft. Was er een glastuinbouw gekomen met verticale initiatieven, dan had die zich er zo kunnen vestigen, hadden we er niet eens over hoeven praten. Maar er komt nu een vraag om een bestemming te wijzigen en dit is de conclusie vanuit het gebruik van de afgelopen jaren, dat glastuinbouw hier niet mogelijk is. Ik was bij het verschil onderhoudsloods/opslagloods. Daar ga ik een niet heel duidelijk antwoord op geven, dat spijt

mij. Het bedrijf krijgt 1 bestemming met activiteiten, op dit moment nog in milieuvergunningen gevat, maar volgend jaar omgevingswet. Activiteiten in de loods moeten binnen het activiteitenbesluit passen. Je moet met een onderzoek van Peutz dat aantonen. Het spijt me dat ik niet een duidelijker antwoord geef over geluid, dat heb ik op dit moment niet, maar het past binnen het activiteitenbesluit. De heer Xhemaili: Begrijp ik het goed, dat er geen onderhoudsgarage komt voor vrachtwagens, waar aan gesleuteld wordt in deze? Wethouder Cnossen: Bij het stallen van voertuigen in de loods kan je niet verbieden daaraan te sleutelen, maar het is geen garage. Het woord loods blijft wel loods. Als je buiten geen geluid maakt, maakt het niet uit of je je ramen wast of aan de motor sleutelt. Ik heb van meneer Hofman nog een puntje open staan, wat nou het verschil is tussen herontwikkeling en vergunningprocedure. Ik heb net al iets gezegd over het activiteitenbesluit milieu. Op het moment dat de bestemmingswijziging erdoor is, kan de omgevingsvergunning worden aangevraagd. Ik denk dat u daar op doelt. Dan ga je echt definitief de zaak hier vergunnen, met ook rekening houden met geluid, wat mag er wel en wat mag er niet. In de omgevingsvergunning komt bijvoorbeeld de bepaling vanuit het bestemmingsplan, dat je aan die kant melkglas moet hebben, die wordt daar uiteraard ook in mee genomen. Zo zie ik het verdere proces. De heer Van Harn: Voordat mevrouw Cnossen eindigt met haar betoog, zou ik graag een reactie willen horen op mijn vraag: hoe kan het dat het kantoorgebouw 2,2 keer groter is geworden dan oorspronkelijk bedoeld? Wethouder Cnossen: Wat is de definitie van beperkt? Dat vroeg ik mij ook af toen ik dit las. Blijkbaar is dit passend op deze bestemming, een kantoor van deze omvang. Beperkt groter, daar heb ik ook aanhalingstekens bij gezet, dat ben ik het met u eens. Maar verder is het qua parkeren afgestemd op deze bestemming, dus er komt niet meer dan zou mogen. Meneer Crielaard, die vraag zou ik even na moeten vragen. U vroeg: klopt de bestemming, is er nog een andere versie? Dat weet ik niet. Volgens mij is de versie die wij voor ons hebben de versie. Misschien heeft u nog een onderliggend stuk gezien, een ontwerp bestemmingsplan, dat u dat bedoelt. De heer Crielaard: Nee, ik had het echt over het stuk zelf. Mijn aanvullende vraag is dan, of de wethouder zich herkent in het geschetste beeld van insprekers, dat er dingen in het stuk staan die niet kloppen. Wethouder Cnossen: Wat wij u voorleggen is zoals het vanuit de gemeente is opgeschreven. Ik snap heel goed dat je als inspreker, als burens, iets anders had verwacht, maar dit is zoals wij het hebben opgepakt, ook zo goed mogelijk rekening houdend met de opmerkingen die zijn gemaakt.

Tweede termijn

De heer Xhemaili, PvdA: Wethouder, bedankt voor de antwoorden. Op zich wel redelijk duidelijk. Voor onze fractie is het nog niet een hamerstuk, we gaan ons beramen op amenderen, misschien met andere fracties, over de hoogte en plaatsing van het gebouw. En we gaan langs bij de bewoners. Dank u wel.

De heer Ruijtenberg: Ik wil ook de wethouder bedanken voor de beantwoording. Het is voor ons ook zeker geen hamerstuk. Het antwoord over dat de praktijk uitwijst dat er blijkbaar geen interesse is in glastuinbouw, dat is voor ons onvoldoende. Duurzaamheid vinden we onvoldoende. Ik heb de wethouder horen zeggen dat we minimaal aanvullend niveau willen. Ik heb even opgezocht in het bestemmingsplan wat dat dan is. Er staat ook bij, dat het verbeterd aanvullend niveau is. Als we gaan kijken naar duurzame energie, minimaal aanvullend niveau is 50%. Maar we zien ook staan verbeterd aanvullend kan 100% zijn. We kijken naar hergebruik materiaal, minimaal 80, maar we kunnen ook 90% doen. Dat kan veel beter, we gaan daar zeker een amendement over indienen. Wat ons betreft is het goed om met zijn allen te gaan kijken, dan maken we er een soort fieldtrip van. De voorzitter: Op de fiets.

De heer Crielaard, L3B: We hebben goed geluisterd naar de eerste termijn van de wethouder, we hebben ook goed geluisterd naar de insprekers. Alles overwegend concludeer ik dat onze fractie nog niet nu het politieke oordeel kan geven over hoe wij uiteindelijk gaan stemmen over dit voorstel. Wij denken dat het een heel goed idee is om op de locatie te gaan kijken, misschien met zijn allen. L3B zal zeker vertegenwoordigd zijn. Het kan voor ons ook geen hamerstuk zijn, omdat wij in deze commissie nog geen definitief oordeel kunnen vellen.

De heer De Graaf, VVD: Waar wij vorige commissie heel kritisch waren op de omgevingswet en het handelen in de geest van de omgevingswet, willen wij dat nu wel doen. We geven het vertrouwen aan het college om het ordentelijk af te wikkelen. Voor ons is het nog steeds een hamerstuk, ook na de beantwoording door het college en de opmerking van andere collega's. Dank u wel.

De heer Van Harn, CDA: Ik ben verrast door het antwoord van de wethouder, die een factor van 220% beperkt noemt. In mijn beleving is beperkt toch iets anders dan 2,2 maal groter dan het oorspronkelijke, maar dat is mijn verbazing en daarbij wil ik het laten.

Mevrouw Boonstra, WIJ: Ik wil graag weten wat de vorige situatie van het gebouw in de planning en de reden van de verschuiving van de positie naar waar die nu is, wat de vorige situatie was in de eerste planning. Wat is de reden van de verschuiving naar de situatie zoals die nu staat.

Wethouder Crossen: Ik kijk even naar de overkant. Zou u zelf het antwoord willen geven m.b.t. de verschuiving van die positie, dat u even naast mij komt zitten? De voorzitter: Als u maar de microfoon gebruikt. De beleidsmedewerker: De situering van het gebouw is aangepast op de nota cultuurhistorie. Hij ligt in de lijn van de bebouwing, zoals die in de historie gesitueerd zou zijn. Ook de vormgeving, ik hoor dat het dozig zou zijn. Eigenlijk heeft het de vorm van een schuur, het heeft aflopende daken, schuine daken, dus in die zin sluit het aan op de omgeving. De loods en het kantoorgebouw zijn afgestemd op de naastliggende woning, de bedrijfswoning 182. In het kader van de inspraak is het kantoorgebouw 2,5 meter verschoven en wordt het uitgevoerd met melkglas, zodat er geen zicht is op de naastliggende locatie. Dat is eigenlijk het verhaal als het om de situering gaat.

De voorzitter: Dan is de conclusie helder. Ik hoorde 1 keer: het mag een hamerstuk zijn. Maar ik heb meer gehoord: we komen met 1 of meerdere amendementen. Dus dit wordt vervolgd.

6.b Verordening nadeelcompensatie

De heer Jumelet sr, WIJ: We kunnen er heel lang over spreken, we kunnen er kort over spreken, ik kies nu voor de laatste variant. Het is feitelijk een beleidsarm overgaan van de huidige situatie naar de nieuwe situatie. Wat ons betreft kan dit een hamerstuk zijn. Daar wil ik het bij laten, dank u wel.

De heer Jumelet jr, VVD: Ik kan het ook kort houden. Wat ons betreft is het ook een goede zet, een goede stap. Ik zou zeggen: hamer erop en door naar de volgende. Dank u wel.

De heer Meuldijk, L3B: Ik ga het ietsje minder kort houden, maar ik ga mijn best doen om iedereen te accommoderen. Nee, kort en goed. Belangrijk om dit te regelen. Dat is natuurlijk vanwege de wetgeving die op ons afkomt, dat we dat op deze manier moeten repareren. Ik heb een vraag en één ding dat ik mee wil geven voor de behandeling, met een goede toezegging kan het een hamerstuk worden, maar ik wil het wel even mee geven. Allereerst de vraag. Ik lees hier: de kosten voor de opleiding zijn slechts € 5.000. Het lijkt me voor de implementatie, om het breed bij de medewerkers goed tussen de oren te krijgen wat dit nou betekent, dat het iets meer zou kunnen vergen. Dat is een vraag. Ik wil wel meegeven, misschien een belangrijk punt: we hebben een overgangsregeling dadelijk, die 5 jaar geldig is. Daarbij mag ik hopen dat we wel ten gunste van onze inwoners en bedrijven de ruimte bieden de meest schappelijke wetgeving te hanteren om ze tegemoet te komen. Dat brengt me automatisch bij hetgeen ik mee wil geven aan het college. Dat is: daar waar mogelijk om zoveel als mogelijk gebruik te maken van een onzuiver schadebesluit. Dat vergemakkelijkt het, dan is de kans dat je naar het civiele recht moet kleiner, bijna altijd de bestuursrechter. Dan zit het al opgesloten in het besluit en dat maakt het makkelijker als onze ondernemers last hebben van een wegafsluiting, een verbouwing, een project of dat soort zaken. Dat kan je in het besluit mee nemen. Dat maakt de wereld handiger, makkelijker en het helpt onze ondernemers en inwoners. Dat scheelt een hoop administratie. Dank u.

De heer Van Harn, CDA: Ook ik zal het kort houden. Ik heb gelezen, dat wanneer een aanvraag in welke regeling valt, vereist alertheid van de organisatie. Zo geeft het college aan. Dus dat is wel een punt van aandacht. Daarnaast dient de organisatie te leren hoe zij moet omgaan met de schaderegeling wanneer de omgevingswet wordt uitgerold. Maar hier is al een opleiding voor gepland. Mijn fractie wenst de organisatie wijsheid en alertheid toe bij de uitvoering van de toekomstige verordening nadeelcompensatie. Voor de CDA-fractie is dit een hamerstuk.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Ik heb een paar zinnen meer, dat is ook fijn voor de luisteraars, het is maar hoe je het bekijkt. Het gaat bij dit agendapunt om rechtvaardigheid. Als een enkele burger of een bedrijf schade ondervindt omdat onze gemeente in het kader van het algemeen belang iets doet, bijvoorbeeld een riolering vervangt of een nieuwe weg aanlegt, dat dan eventuele schade gecompenseerd kan worden. Het is fair als we samen lasten dragen, als we in het algemeen belang iets doen, maar als het te zwaar of onevenredig zwaar de schade of de lasten op één of enkele benadeelden drukt, dan vraagt dat om compensatie. Wat fijn is, is dat er ook zekerheid voor de eventueel benadeelden is: hoe kan je dat nou doen, zo'n verzoek indienen, volgens welke normen wordt er dan vergoed? Er zijn ook voorwaarden, dat is allemaal super belangrijk en dat staat er ook goed in. De verordening zelf roept niet direct vragen op, het is op zich een helder verhaal, maar er zijn 2 punten die ik toch wel mis met mijn fractie. Misschien lees ik erover heen, maar de eerste vraag is: hoeveel maanden of jaren na de handelingen die tot schade hebben geleid mag nog een aanvraag worden ingediend? Dat zag ik zo gauw niet. Dat zou ik wel toegevoegd willen zien. En ik zou helderheid willen hebben: wanneer komt iets nou in aanmerking voor de verordening ondergrondse infrastructuur en wanneer zou het hier onder vallen? Of dat opgehelderd

kan worden. Wat mijn fractie ook heel belangrijk vindt is dat burgers weten van het bestaan van deze verordening, dat ze ook begrijpen hoe ze iets kunnen indienen, een aanvraag, en dat de gemeente dat ook faciliteert en goed uitlegt op de website, in begrijpelijke taal. Ik wil toch nog even teruggrijpen naar de situatie in Bergschenhoek, omdat dat een mooie casus is, denk ik. Nou mooi, een verdrietige casus maar het past hier wel bij. De nadeelcompensatie zou daarbij van toepassing kunnen zijn. Wethouder Fortuyn is er helaas niet, maar ik ben toch nieuwsgierig of de wethouder heeft gesproken met de winkeliers van centrum Bergschenhoek, die door de ruim uitgelopen werkzaamheden aan riolering en herstelwerkzaamheden van de weg en stoep in hun ogen onevenredig veel schade hebben gekregen in de vorm van inkomstenderving. Ik heb ook een vraag aan de wethouder die hier over gaat. Klopt het dat de huidige planschaderegeling van onze gemeente wat minder ruim is en dat die nadeelcompensatie dus wat ruimer is en dat het dus interessant zou kunnen zijn voor de winkeliers in Bergschenhoek om op termijn via die nadeelcompensatie toch een verzoek tot compensatie in te dienen in plaats van via de huidige planschaderegeling. Dan tot slot. Gaat de wethouder de nadeelcompensatie inderdaad onder de aandacht brengen bij burgers en winkeliers, met name bij de winkeliers van Bergschenhoek? Dank u wel.

De heer Ruijtenberg, GL: Normaal gesproken doet de heer Duk het woord over alles wat te maken heeft met de omgevingswet en wat daarbij komt. Hij kon er vandaag niet bij zijn. Ik doe het eenmalig, daarna doet hij het weer. Ik pak even de aantekeningen erbij, het verslag dat we hebben gemaakt van de voorbereiding, we kwamen eigenlijk tot de conclusie dat het voor ons een hamerstuk is. Dank u wel.

De heer Hofman, CU: Ik kan ongeveer net zo kort zijn als de heer Ruijtenberg. We hebben het stuk goed bekeken, we hebben nog een technische vraag gesteld, of het tarief dat erin staat nog op één of andere manier geïndexeerd kan worden zonder de verordening te hoeven aanpassen. We hebben begrepen dat het niet kan, dan laten we het er ook maar bij. Wat ons betreft is het een hamerstuk.

De voorzitter: Ik heb de nodige vragen gehoord. Hoe zit het met de kosten van de opleiding, als er schade is, kan dat ingediend worden over hoeveel maanden of jaren, welke termijn staat ervoor, hoe zit het met de ondergrondse infrastructuur, de communicatie een zeer belangrijk item, de planschaderegeling ten opzichte van de regeling die nu voor ligt.

Beantwoording college

Wethouder Crossen: Dank aan de commissieleden voor hun reactie op dit stuk. Zoals we hebben afgesproken, brengen we de zaken zo beleidsneutraal mogelijk over naar de omgevingswet, dat is ook met dit stuk gebeurd. Ik zal ingaan op een aantal vragen. Opleidingsbudget, dat is inderdaad genoeg, zoals het hier staat beschreven. Dank voor de opmerkingen, meneer Meuldijk, over het onzuiver schadebesluit, dat niet aanmeten. Ik krijg van mijn ambtenaar te horen, dat ze dat graag meeneemt, dus dank daarvoor. Dat gaat mijn petje een beetje te boven. Hoeveel maanden en jaren, mevrouw Verhoef vroeg dat, kan je die claim indienen. Daar moet je echt wel even de hele wet op naslaan voor die termijnen. Het lijkt mij bijna een technische vraag, we willen die best graag via de griffie beantwoorden, maar dat heb ik op dit moment niet paraat. Uiteraard moet je bekendheid geven aan een verordening. Zeker planschade, de afgelopen jaren, weet ik dat als er een besluit wordt genomen waar mensen van op de hoogte worden gesteld, dat er op wordt gewezen, de mogelijkheid van bezwaar of beroep, maar ook de planschade die je kunt indienen. Dus dat zal zeker voortgezet worden, want mensen moeten dit weten. Mevrouw Verhoef: Het ging nog over de opmerking, na hoeveel maanden of jaren kan je dat nog doen. Misschien is het een technische vraag, maar het is eigenlijk gewoon een passage die ik mis in de verordening. Ik wil dat er helderheid over is en dat dat wordt gegeven in de verordening. Wethouder Crossen: We gaan niet de techniek in, maar over het algemeen is het zo, dat de wet boven onze verordeningen staat, dus als het in de landelijke wetgeving is geregeld, dan hoeven we dat niet nog een keer in de verordening te zetten, maar ik wil met liefde vragen om dat via de mail nog aan u mee te delen, of het correct is wat ik zeg en wat die termijnen dan precies zijn. U vroeg ook naar het bezoek van wethouder Fortuyn, ik kan daar op antwoorden, want in het college heeft hij daarvan verslag gedaan. Hij is inderdaad bij de winkeliers op bezoek geweest en heeft met hen gesproken over de mogelijkheden om iets te doen met inkomstenderving via welke regeling dan ook. Het lijkt me op dit moment voldoende dat zij daarop zijn gewezen. Meneer Meuldijk vroeg ook of je kan shoppen in de 2 regelingen, wat het gunstigste is. Daarvan heb ik begrepen, dat het moment waarop schadenadeel plaats vindt bepalend is voor de regeling die je moet toepassen. Dus als we nu een nadeel hebben, dat volgend jaar voordeliger verhaald zou kunnen worden, dat mag dus niet. De heer Meuldijk: Ik bedoel niet dat onze inwoners of bedrijven kunnen shoppen, het gaat mij er meer om dat wij tijdens de overgangsregeling die geldig is, in die periode hebben wij de ruimte om te kiezen wat we van toepassing achten en daar is mijn verzoek of we naar de ruimhartige kant kunnen kijken vanuit deze organisatie. Dat is mijn vraag. Wethouder Crossen: Nu kan ik niet zo snel de passage citeren, maar er staat in onze stukken dat de organisatie er alert op moet zijn dat ze de goede regeling hanteren. Ruimhartig,

uiteeraard, maar het moet ook wel juridisch kloppen. De regeling moet wel echt van toepassing zijn. Dat is mijn reactie op deze vraag, waar meneer Van Harn al een beetje antwoord op heeft gegeven. Ik was bij de woordvoering van mevrouw Verhoef gebleven. De verordening ondergrondse infrastructuur is echt wel een ander onderwerp, voor mij in elk geval. Daar staat in wat de scope daarvan is, maar dat heb ik hier echt niet paraat op dit moment. U vroeg ook nog: is de huidige planschade minder ruim? Dat weet ik eigenlijk niet, mevrouw Verhoef. Ik denk dat het aan de ambtenaren is om dat uit te zoeken. Ik krijg de bevestiging: de lijn loopt mee. Bij de overgangsregeling kan je niet kiezen: deze zou handig zijn. Het moet echt passen in het moment. Ik heb niet alle vragen van mevrouw Verhoef kunnen beantwoorden, omdat ik ze erg technisch vind. Dank u.

Tweede termijn

Mevrouw Verhoef, PvdA: Ik wil de wethouder bedanken voor de beantwoording. Het was niet mijn bedoeling om het heel technisch te maken. Ik zal nog een aantal dingen op schrift stellen als dat nodig is. Wat ik bedoelde, misschien staat dat ook in een hogere wet: is het voor mensen duidelijk wat er in de verordening ondergrondse infrastructuur valt en wat onder planschade of onder de nadeelcompensatie zou vallen. Misschien wordt dat allemaal heel helder uitgelegd als mensen iets gaan aanvragen, maar als je het omschrijft, is het meteen helder. Daar ging het mij eigenlijk om.

Wethouder Crossen: Ik wilde de checkvraag stellen of mevrouw Verhoef zelf even het initiatief neemt om te mailen naar de griffie, dan zorgen wij dat er antwoorden op komen. Dat klopt. Dan hoeft ik het niet heel goed op te schrijven. De voorzitter: Ik zie mevrouw Verhoef ja knikken, dus dat wordt vervolgd.

De voorzitter: Volgens mij hebben we alles gehad, ook de wethouder. Kan ik hierbij concluderen dat dit een hamerstuk wordt? Ja? Mooi zo.

6.c Vaststelling bestemmingsplan Woning achter Oosteindsepad 5, Bergschenhoek

De heer De Ruiter, CDA: Volgens onze waarneming is een zorgvuldig proces gevolgd. We lezen dat het aan de actuele duurzaamheidsnormen voldoet en de burens zijn geïnformeerd, die hebben geen bezwaar dus dat is mooi. Wat ons betreft een hamerstuk.

Mevrouw Boonstra, WIJ: Ook wat ons betreft is dit een hamerstuk.

Meneer De Graaf, VVD: Ik ga er niet veel meer woorden aan wijden. Voor de mensen die het terreintje niet kennen, het is goed dat een zo verloren stuk terrein op deze manier een mooie invulling, een mooie bestemming krijgt. Ik heb wel een verzoek aan het college. Op het perceel ervoor is er recent een huis gebouwd, dat zit in de afronding van de bouw van die woning. Dat heeft voor omwonenden wel wat overlast veroorzaakt m.b.t. de doorstroming van de Jacob Marislaan. Er heeft een stoplicht gestaan, dat soms voor spek en bonen op rood stond, terwijl er geen activiteiten waren. Misschien bij de uitvoering even alert zijn, dat de overlast voor de buurt een beetje beperkt blijft. Voor de rest een mooie ontwikkeling voor dit verloren stukje grond. Wat ons betreft een hamerstuk. Dank u wel.

De heer Scheringa, PvdA: Over de inhoud kan ik ook kort zijn: voor mijn fractie is het ook een hamerstuk. Ik zou de wethouder alleen willen vragen of dit voorstel met de omgevingswet nog langs de raad zou zijn gegaan. Als ik het bij de behandeling van het bindend adviesrecht binnen de omgevingswet in de vorige commissie en raad goed begrepen heb, is dat niet het geval. Kan de wethouder dit nog even bevestigen voor mijn gemoedsrust? Mijn fractie vraagt zich dan af of er nog verschil is in inzet van de ambtelijke capaciteit tussen de oude manier via de raad en de nieuwe manier binnen de omgevingswet via het college. Ik kijk uit naar uw antwoord. Tot zover mijn termijn. Dank u wel.

De heer Crielaard, L3B: In aansluiting op de vorige sprekers: hamerstuk.

De heer Ruijtenberg, GL: Ja, gasloos bouwen, meer duurzaamheid in de woning die daar komt. Hamerstuk.

Mevrouw Maasland, CU: Voor ons ook een hamerstuk.

Beantwoording college

Wethouder Crossen: Ik vond de vraag van de heer Scheringa echt technisch. Ik wil ook hem vragen om zijn vragen via de mail via de griffie naar ons toe te leiden. Ik krijg een gevoel van: of ik nou wel snap hoe de omgevingswet werkt. Dat mag, maar. De heer Scheringa: Het is absoluut niet mijn intentie om de wethouder te overhoren. Het kan misschien andersom zijn. Het was een oprechte vraag aan u. We

krijgen een omgevingswet, er komt een oude situatie, er komt een nieuwe situatie. Als ik het goed begrepen heb, zou dit bij de omgevingswet niet meer langs de raad komen, daar hebben we voor besloten de vorige raad. Ik vraag me alleen af of er een verschil is in ambtelijke capaciteit. Het omgevingsplan was 164 pagina's, ik vond het een aardig boekwerk. Ik weet hoe lang mijn eigen scriptie geduurd heeft, dat was minder pagina's. Het was een oprechte vraag. Als u dat niet kunt beantwoorden, dan heb ik daar begrip voor, dan kan ik het via de griffie spelen, maar het is niet mijn bedoeling om u te tackelen en te overhoren of iets anders. Bij deze. De voorzitter: Het antwoord van de wethouder was helder. De heer De Graaf had nog een verzoek. Wethouder Crossen: De heer De Graaf krijgt het antwoord dat hij verwacht, denk ik. Dit is het bestemmingsplan. Bij de omgevingsvergunning moet je weldegelijk dit soort voorwaarden opnemen om de buurt niet onnodig te belasten. Mee eens.

De voorzitter: Is er een tweede termijn nodig? Wat ik zo zag: een hamerstuk. Ja? Geen tweede termijn, een hamerstuk.

6.d Rekenkamerrapport 'Bouwen in beweging', onderzoek naar woonbeleid Lansingerland

De voorzitter: De raad heeft ertoe besloten en er is een rekenrapport gekomen, er is een toelichting op gezien en gehoord door u allen. De vraag is: hoe is dat bij u overgekomen? Hoe gaat u met die aanbevelingen verder?

De heer Blonk, L3B: L3B is blij met het rapport van de rekenkamer. Vier hele goede aanbevelingen. Drie neemt het college over, de vierde slechts gedeeltelijk. Dat verbaast ons. De evaluatie van het toetsingskader huisvesting flexwerkers, waaronder arbeidsmigranten, neemt het college over. Maar op basis van die uitkomsten van de evaluatie een smart geformuleerd doel opstellen wat betreft het aantal te realiseren bedden in de gemeente, dat wil het college niet overnemen. Het argument van het college is, dat het aan de marktpartijen is om met initiatieven te komen en de financiering op zich te nemen alsmede de exploitatie. Nou, die plannen liggen er van de marktpartijen. De afgelopen 3 à 4 jaar is er heel veel over gesproken. Ondanks de bij het college bekend zijnde urgentie van het tekort aan huisvesting van flexwerkers, waartoe ook arbeidsmigranten behoren, is het bij woorden gebleven en daden zijn elke keer weer vooruit geschoven. De marktpartijen Kafra en Greenhouse Campus, we hebben van de week nog dit mooie boekje gekregen van Greenhouse Campus, zijn gekomen met initiatieven en nemen de financiering op zich, alsmede de exploitatie, en hebben beschikking over die grond. Dat weet het college. Waar gaat het nou fout? Onze gemeente ligt planologisch dwars ten aanzien van het afgeven van vergunningen voor nieuwbouw van huisvestingscomplexen voor flexwerkers c.q. arbeidsmigranten. Dat moet zeker mogelijk zijn. Zo nodig moet het toetsingskader worden aangepast. Dus de raad moet gewoon die 4 aanbevelingen volledig overnemen en het college gaat dat gewoon uitvoeren. Het is de stroperigheid t.a.v. de planologische zaken van zowel Kafra met 2 locaties als Greenhouse Campus van Bunnik, dat heeft verre van de schoonheidsprijs. Dan ga ik toch nog even in op sociale huurwoningen en bereikbare woningen, daar wil ik even een opmerking over maken. De bestuurlijke conclusie 1 hakt er goed in, ik citeer: Lansingerlands woonbeleid heeft in de periode 2015-2020 niet bijgedragen aan een verbeterde verhouding tussen vraag en aanbod. In deze periode bleef de inkomensamenstelling van Lansingerlandse huishoudens namelijk praktisch ongewijzigd, maar steeg het percentage dure woningen, terwijl het percentage middeldure woningen en het percentage goedkope woningen, sociale woningen, afnam. In de afgelopen periode is de wachttijd voor sociale woningen opgelopen tot 80 maanden. Nu is dat weer wat afgenomen naar gemiddeld 4,5 jaar, nog veel te lang, maar er zit meer verbetering in bij de nieuwbouw 25-30% sociale woningen en 25-30% bereikbare woningen en huur, tussen maximale sociale huur en € 950/1.000 per maand. Daar moeten we vol op inzetten. Wij moeten sowieso bouwen voor eigen inwoners, met name jongeren geboren en getogen in Lansingerland, die het ouderlijke huis verlaten. Zeker ook voor senioren, die anders willen gaan wonen. Dank u wel.

Mevrouw Verhoef, PvdA: We zijn blij dat de rekenkamer het woonbeleid van onze gemeente in de afgelopen jaren onder de loep heeft genomen, we hebben er zelf ook om gevraagd. Laat ik maar meteen zeggen wat ons opviel toen we het rapport ter hand namen. De uitkomsten verbaasden ons helemaal niet, we hebben er jarenlang op gehamerd. Onze gemeente heeft jarenlang verzaakt als het gaat om bouwen voor de huishoudens die naarstig op zoek zijn naar een huis, een betaalbaar huis wel te verstaan. Er werd vooral gebouwd voor mensen met een hoger inkomen. Een politieke keuze van eerdere colleges. Daar de woningmarktcrisis volledig de schuld van geven, dat is te kort door de bocht. De heer Blonk zei het al, de inkomensamenstelling van de Lansingerlandse huishoudens bleef ongewijzigd, maar toch steeg het percentage dure woningen, terwijl het percentage middeldure woningen en goedkope woningen afnam. Dat is eigenlijk ongehoord voor een gemeente die het basisrecht wonen op orde dient te hebben. De gemeente hield ook niet bij wat de behoefte was aan sociale huurwoningen en woningen in het starterssegment. Dat hielden ze niet bij omdat de data er niet waren, maar er waren natuurlijk STEK-rapporten, CBS-data en vooral de enorme wachtlijsten van sociale huurwoningen, dat lijkt me een heel duidelijk cijfer. Dus de politieke prikkel ontbrak en niet de cijfermatige prikkel. En nu zitten we dus met

een sociale woningvoorraad, nu ongeveer 4.800 woningen, terwijl er 6.770 huishoudens met lage inkomens zijn. De gemeente gebruikte ook niet de instrumenten voldoende, die er zijn om ook te sturen op de wat betaalbare bouw. De grondprijs voor sociale huurwoningen steeg juist, hebben wij ontdekt en ook tegen geageerd. Zo was er nog een aantal zaken, die juist niet stimuleerde om betaalbaarder te gaan bouwen. De huisvesting van arbeidsmigranten, de heer Blonk had het er ook al over, is hopeloos achter gebleven bij wat nodig is, nog zeker 1.000 bedden. U weet allemaal, dat er ook problemen omheen hangen zoals een volle N209 en ook uitbuiting en slechte woonomstandigheden, niet alleen hier maar juist ook elders. Gelukkig is er ook nog goed nieuws. Er zitten nu veel meer sociale huurwoningen in de pen, namelijk rond de 3.000. Dat is veel meer dan de 1.000 die het college ongeveer 3 tot 4 jaar geleden nog voor ogen had, dus dat is positief. Ook in het convenant dat net is vastgesteld wordt gesproken over 25-30% aandeel sociale huur, dat is dus hoger dan 25%. Wij vinden ook dat alle aanbevelingen moeten worden opgevolgd. We zijn ook heel blij met aanbeveling 2, dat de woonvisie gedurende de uitvoeringsperiode herijkt mag worden en wat ons betreft gaat dat gebeuren en gaan we naar 30% sociaal plus nog 30% betaalbaar en bereikbaar. Dus 60% bouwen voor mensen met gewone inkomens, zo zal ik het maar noemen. Ook punt 4, flexwerkers, toetsingskader, dat moet precies zo worden opgevolgd. Meer vaart erachter zetten. Heel duidelijk sturen, faciliterend zijn waar kan. We moeten echt een inhaalslag maken. De marktpartijen moeten daar zeker aan de gang, maar wij moeten dat optimaal faciliteren. Daar wilde ik het bij laten voor nu.

De heer Van Harn, CDA: De conclusie van het rapport is duidelijk, een viertal aanbevelingen. Echter, de CDA-fractie deelt de mening van het college, dat er in het begin van de periode sprake was van een woningmarktcrisis. Ten tijde van het opstellen van de woonvisie 2015-2020 bevond de woningmarkt zich op het dieptepunt. Het heeft jaren geduurd om de benarde financiële situatie van Lansingerland om te buigen naar de positieve kant. En dat niet in het minst door de inspanningen van toenmalig CDA-wethouder Abee. Deze context is onvoldoende meegenomen in het onderzoek, zo zijn wij van mening met het college. De rekenkamer gaat naar onze mening erg gemakkelijk voorbij aan het gegeven dat bij woningcorporatie 3B Wonen in 2014 sprake was van beperkte investeringscapaciteit. Dat veranderde pas vanaf 2019. In de nieuwe woonvisie 2021-2026, zo weten wij, zijn de doelen veel duidelijker geformuleerd en ook de rekenkamer beaamt dit. De aanbevelingen 1 en 2 worden door het college overgenomen en ook mijn fractie onderschrijft deze aanbevelingen. Aanbeveling 3, hier is mijn fractie het eens dat de afspraken en het regioakkoord steeds gebaseerd moeten zijn op kaders, die de gemeenteraad het college meegeeft. Dan nu aanbeveling 4, het betreft een smart geformuleerd doel m.b.t. huisvesting flexwerkers t.a.v. het aantal te realiseren bedden in de gemeente. De gemeente stelt zich hier in haar reactie zeer afzijdig op, zo menen wij. Ze laat de initiatieven vooral aan de marktpartijen, terwijl wij als raad toch duidelijk eerder hebben bepleit dat het college veel meer de regie moet pakken wanneer het om huisvesting van arbeidsmigranten gaat. College, neem regie. Wanneer het om het aantal bedden gaat voor arbeidsmigranten. De heer Blonk: Ik denk dat we het met elkaar eens zijn, alleen, die regie, die marktpartijen zijn er. Ze hebben plannen neergelegd, alleen is het college er niet mee aan de gang gegaan. Die regie lag al bij die marktpartijen en het college heeft het laten liggen. Bunnik en Kafra, ik heb ze vandaag nog aan de telefoon gehad, het is een stroperigheid, die is gigantisch. Daarin zijn we het met elkaar eens. De heer Van Harn: Ja, we zijn het zeker eens. Het college wil alleen maar faciliteren en assisteren, maar steekt niet haar nek uit. Daar zijn we het samen over eens. College, durf af te dwingen bij nieuwbouw en/of renovatie van grote bedrijventerreinen, zoals ULC A12, voormalig Greenery in Bleiswijk, dat ook daar aan arbeidsmigranten huisvesting gedacht wordt. De heer Blonk: Nog een correctie voor de helderheid. Het betreft niet alleen dit college, ook het vorige college, ten aanzien van de stroperigheid en planologie, niet alleen dit college. Dat wil ik even vaststellen. De heer Van Harn: Heel fijn dat u dat vaststelt, maar we hebben een nieuw college en daar dealen we op dit moment mee. Graag hoor ik van de wethouder hoe zij hier tegenaan kijkt. Dank u wel.

De heer Jumelet, WIJ: Bij de voorbereiding van dit onderwerp heb ik bedacht: welke koers ga ik nou varen in dit debat? Het is toch wel lastig, want je moet terug kijken, we kijken ook terug, maar we moeten ook vooruit kijken. Ze zeggen weleens: geen toekomst zonder verleden. Als je uiteindelijk toch ziet wat het rekenkamerrapport schetst, dan is het toch een vrij onthutsend beeld als het gaat om vraag en aanbod binnen onze gemeente op de woningmarkt. Mevrouw Verhoef gaf het al aan, ik heb het aantal keren niet terug gehaald waar we het debat hebben gehad in de vorige periode, maar ook in de periode daarvoor, maar we hebben menigmaal in onze rol en positie destijds heel erg aangedrongen op de betaalbaarheid, op sociale woningbouw. Bij Wilderszijde zijn we als totale oppositie de barricade op gegaan om met name het percentage omhoog te brengen en dat is ons gelukkig ook gelukt. Maar het beeld dat je nu ziet is toch wel onthutsend. Ik vind het lastig, het is natuurlijk heel makkelijk om verwijten te maken, want je hebt het over vorige colleges. Je hebt het over vorige colleges en partijen die keuzes hebben gemaakt. Uiteindelijk dringt de vraag op: wat wil je nou eigenlijk? Het antwoord ligt hier. Het was: meer van hetzelfde, meer in het dure segment. Voor de lage en midden inkomens hebben we als gemeente, hebben vorige colleges, eigenlijk te weinig gedaan. Degene die zegt: dat is niet waar.

De feiten, de cijfers liggen er, daarover zijn we het snel eens. Wat ik wel jammer vind, we hebben ook gevaren zonder kompas. De feiten, de aantallen, kijk naar conclusie nummer 4, dat maakt het natuurlijk ingewikkeld. Ik ben blij, als je kijkt naar de reactie van het huidige college, dat we toch met elkaar zeggen: laten we alsjeblieft die aanbevelingen overnemen. Ik kom zo nog even op aanbeveling 4. Als ik het coalitieakkoord erbij pak, dan stemt het ook wel tot vertrouwen dat we onze koers gaan verleggen en dat we met elkaar vraag en aanbod goed in evenwicht gaan brengen. We zien dat de weg die we op gegaan zijn, jaren geleden, niet de weg is die passend is voor Lansingerland. De heer Van Harn: Ik ben eigenlijk toch wel nieuwsgierig hoe de heer Jumelet aankijkt tegen de huidige woonvisie. Hij kijkt vooral naar het vorige college, maar we hebben wel een actuele woonvisie. Wat vindt u daarvan? De heer Jumelet: We hebben ook een coalitieakkoord. De vraag is, dat is de basis van het verhaal: wat wil je? Ik denk dat dit college en deze coalitie heel duidelijk uitgesproken heeft wat zij wil, als het gaat over starters, jongeren, ouderenhuisvesting en de lage en midden inkomens. In die zin is het helder wat we willen. Binnen de kaders die we hebben gaan we proberen dat te realiseren, waardoor er meer evenwicht gaat komen. In die zin lijkt het mij helder. Met compassie willen wij de behoefte die er in de samenleving is van een antwoord voorzien. De heer Van Harn: Mijn vraag aan de heer Jumelet was wat hij van de huidige woonvisie vindt en niet van het huidige coalitieakkoord. De heer Jumelet: Ik neem kennis van zijn vraag en ik heb antwoord gegeven, zoals ik gegeven heb. Dan kom ik bij de aanbevelingen. Ik ben blij dat het college de aanbevelingen overneemt. Ik ben het met de heer Blonk eens, dat aanbeveling 4 gewoon volledig moet worden overgenomen. Dat wij met elkaar actief moeten kijken: hoe zou je nou de markt de ruimte kunnen geven, de stropigheid eruit halen en wellicht afspraken maken. Want we zien gewoon een probleem en een probleem moet opgelost worden. De heer De Graaf: Niet alleen een vraag aan de heer Jumelet maar ook aan een aantal eerdere sprekers. Misschien dat ik het niet goed lees of begrijp, maar ik begrijp het voorbehoud bij aanbeveling 4 niet. Het staat in de nota, maar in de voorliggende brief is de aanbeveling, de suggestie, het voorstel om puur hoofdstuk 3 over te nemen. De disclaimer in hoofdstuk 4 is volgens mij geen onderdeel van het besluit dat voor ligt. Volgens mij gaan we alle 4 de aanbevelingen onvoorwaardelijk doen, inclusief de toelichting. De heer Jumelet: Gezien mijn beperkte spreektijd nog, beperk ik mij tot 3 vragen. Misschien dat de wethouder nog kan reageren op sociale woningbouw, of sociale koopwoning. Hoe blijft dat de sociale koopwoning van de toekomst? We hebben daar ooit een motie over ingediend, over het anti-speculatiebeding, misschien kan de wethouder daarop reageren. Flexwoningen, hard nodig. Misschien kan de wethouder nog aangeven, naast de ontwikkelingen die nu gaande zijn rondom wonen of daar nog stappen worden gemaakt. De seniorenwoningen aan de Lijsterlaan, we hebben destijds een motie ingediend en unaniem gesteund. Ik heb de indruk, wij hebben de indruk, dat daar niet echt uitvoering aan wordt gegeven. Vraag: gaan we nu echt uitvoering geven aan een opdracht vanuit de raad? Wanneer kunnen we daar iets van verwachten?

Mevrouw Maasland, CU: Fijn dat de rekenkamer zich heeft durven buigen over onze woonvisie. Tegelijkertijd moeten we misschien toegeven dat het een beetje mosterd na de maaltijd is met de nieuwe woonvisie, die er al ligt. Kort samengevat geeft het ons heel veel vertrouwen dat veel verbeterpunten uit het onderzoek eigenlijk al zijn doorgevoerd in de nieuwe woonvisie. Onze fractie kan zich grotendeels vinden in de aanbevelingen van de rekenkamer. De eerste aanbeveling die oproept de woonvisie aan te vullen met een cijfermatige inschatting, dat soort dingen, sluit bijvoorbeeld mooi aan bij de opmerking die wij maakten over de uitvoeringsagenda van de woonvisie. Met de uitvoeringsagenda was weinig mis, behalve dat we toen al concrete informatie misten en nog zochten naar een manier om op basis van deze uitvoeringsagenda ook echt te kunnen sturen. We verwachten dat ook deze aanbevelingen ons meer handvatten zal geven om onze rol goed uit te kunnen voeren daarin. Ook de tweede en derde aanbeveling kunnen we goed volgen en ook in lijn met de reactie van het college. Wat betreft de vierde aanbeveling volgen wij ook de lijn van het college. Wat ons betreft is het de markt als het gaat om initiatieven voor huisvesting van flexwerkers in Lansingerland. Initiatieven die er, voor zover wij begrijpen, ook voldoende zijn. Daarbij is het wel belangrijk dat de gemeente goed faciliteert en de veiligheid en leefbaarheid op dergelijke locaties. De heer Blonk: Ik val in herhaling, want ik heb net ook al aangegeven: die marktpartijen zijn aan zet, zegt u. Ja, die hebben al een heleboel zetten gedaan. Het probleem ligt bij de gemeente, niet bij de marktpartijen, want die hebben van alles gedaan. Bel Houweling maar, die is al vanaf 2018 ermee bezig. Mevrouw Maasland: Ik ga door met mijn verhaal, dan geef ik automatisch antwoord op de heer Blonk. Gebrek aan concrete ontwikkelingen ondanks deze private plannen kan beter opgelost worden door de gestelde toetsingscriteria te evalueren. Dat kan het mogelijk makkelijker maken om plannen doorgang te laten vinden. Het college heeft al toegezegd deze aanbeveling over te nemen. We vertrouwen er dan ook op, dat deze criteria op redelijke termijn onder de loep genomen gaan worden. Uit de reactie van de rekenkamer op de bestuurlijke reactie bleek echter, dat de methode van monitoren en onderzoeken die het college voorstelt de afgelopen jaren niet het resultaat heeft opgeleverd, waar we wel naar willen streven. Dus een cijfermatige onderbouwing ten behoeve van sturing door de raad. Hoe kijkt het college naar deze reactie? Is het college voornemens een andere manier van onderzoeken te gaan hanteren om de aanbevolen concrete informatie wel te kunnen

leveren? Is het college ook voornemens om woonvisie, voortgangsbrieven of rapportages met de raad te delen, waarin de voortgang ook cijfermatig wordt toegelicht? Daar wil ik het bij laten.

De heer De Graaf, VVD: Ook dank aan de collega's voor een klein stukje collegiaal bilateraal over de orde van deze vergadering en het voorstel dat nu voor ligt. Het is mij nu duidelijk, dus mijn interruptie moet u maar als niet gedaan beschouwen. Ik ben er wel mee geholpen, dank u wel hiervoor. Auw, het doet gewoon pijn, het stuk dat nu voor ligt. Wij hebben een visie geformuleerd en kort gezegd: als we het rapport van de rekenkamer lezen, dan kan je vaststellen dat we maar gedeeltelijk geslaagd zijn in het realiseren. Onderweg hebben we weinig kunnen bijsturen, omdat we relatief blind waren. Waar we maatregelen hebben kunnen nemen, was het maar de vraag in welke mate die überhaupt effectief waren om bij te sturen en de visie alsnog te realiseren. Dat we aan de slag moeten hiermee is helder. We kijken ook graag vooruit. De aanbevelingen, zoals ze er liggen, wat ons betreft allemaal overnemen, vooral de aanbevelingen m.b.t. informatie aan de raad om periodiek bij te kunnen sturen en tussentijds evalueren. Die vind ik zeer waardevol, dus laten we daar vooral mee aan de slag gaan. Voor wat betreft punt 4 neigen wij, dat was uit de interruptie wel duidelijk, naar het standpunt om die onverkort inclusief alle toelichtingen en duiding die in het rapport staat over te nemen, maar we wachten nog even de reactie van de wethouder op dit punt af. Dank u wel.

Mevrouw Den Heijer, D66: Ik kan het ook kort laten, veel is al gezegd hierover. Wij denken dat het goed is dat we dit onderzoek hebben laten doen, we zijn ook blij met de aanbevelingen. Er zitten echt pittige conclusies bij. We zijn er allemaal een beetje van geschrokken, ook al was het niet heel onverwachts. We hebben het allemaal kunnen lezen. We moeten dit rapport natuurlijk niet gaan gebruiken om sommige partijen op de borst te kloppen of colleges de schuld te geven. Dit is vooral een document om op te pakken en vooruit te kijken en samen de schouders eronder te zetten hoe we dit vraag en aanbod wel goed in balans kunnen gaan brengen. Het laat ook zien hoe complex die woningmarkt is met al die partijen samen, in deze regio en met alle cijfers en berekeningen, hoe je dat oppakt. Ook daarvan complimenten voor de rekenkamer om het zo uitgezocht te hebben. Ook fijn om te lezen hoe het college hiermee om wenst te gaan. Wij kunnen ons vinden in de aanbevelingen. We stellen voor om alle aanbevelingen over te nemen. Ik wacht nog even de reactie af op het laatste, over de arbeidsmigranten, hoe we daarmee omgaan. Als we dit raadsvoorstel steunen, dan nemen we alle aanbevelingen over.

De heer Ruijtenberg, GL: Dit rapport heeft ons verrast, zei mevrouw Den Heijer. Dit rapport heeft de fractie van GL in ieder geval niet verrast. Reeds in 2018 bij de verkiezingscampagne hebben wij er destijds voor gepleit, omdat we toen zagen dat er een groot gat was tussen vraag en aanbod op sociale huur, om de sociale huur te verhogen naar 25%. Daar stonden wij toen alleen in, andere partijen vonden dat niet nodig. Tijdens de afgelopen verkiezingscampagne hebben wij als partij ervoor gepleit om in ieder geval 1 op 3 woningen sociaal te maken, 1 op de 3 woningen moest bereikbaar zijn. Mevrouw Den Heijer: U zei dat ik verrast was, maar dat heb ik niet gezegd. Ik heb gezegd, dat er pittige conclusies bij zaten, waar we misschien van geschrokken zijn. Maar ik was niet verrast, dat heb ik daarna ook gemeld. Ik heb gezegd: we hadden het allemaal kunnen weten. Dat wilde ik even recht zetten hierbij. De heer Ruijtenberg: Dank voor de correctie, ik heb haar woorden geïnterpreteerd als zijnde verrast, geschrokken in dit geval, van de conclusies. Ook dat zijn we niet. Tijdens de afgelopen verkiezingscampagne hebben we ervoor gepleit dat 1 op de 3 huizen sociaal moet worden, 1 op de 3 huizen moet bereikbaar zijn en 1 op de 3 huizen mag duur zijn, omdat de praktijk toen al was dat er in Lansingerland maar 3 soorten huizen waren: duur, heel duur en extreem duur. We zien nu dat er een rapport is gekomen, waar mensen dan van geschrokken zijn. Wellicht zijn sommige mensen verrast. Het is niet dat wij andere colleges hierop willen afrekenen, maar er is voor gewaarschuwd, door meerdere partijen, niet alleen door ons, maar ook de PvdA heeft er al heel lang voor gewaarschuwd. De beslissingen die wij namen, dat zijn politieke keuzes geweest, om te bouwen wat we wilden bouwen, de beslissingen die we namen waren niet de juiste beslissingen. Ze zijn volledig democratisch genomen, het is genomen door de raad, de procedure was goed, maar qua inhoud waren het beslissingen die nogal wat te wijten over lieten. Gelukkig zien we nu dat er een rapport is gekomen. We zien ook dat het college de aanbevelingen wil gaan overnemen. Wat ons betreft, neemt het college alle aanbevelingen over, dus ook die van aanbeveling nummer 4 onverkort. We vinden dat een college, een raad, een gemeente, de overheid meer sturing moet nemen en meer regie daarin. Als er al ondernemers klaar staan die al initiatieven hebben, dan moeten we daar niet op gaan wachten en roepen: we laten het jullie doen. Nee, we moeten het omarmen en daarna gaan meewerken om die hoge nood te verminderen. Dan wil ik me even aansluiten bij wat mevrouw Verhoef zei over de woonvisie. Ook wij vinden dat de woonvisie herijkt moet worden, eigenlijk dat het herschreven zou moeten worden. Er is immers aangegeven door minister De Jonge dat alle woningen minimaal 30% sociale huur zou moeten zijn. Er zijn wat ontwikkelingen gaande waarbij er wellicht wat meer toewijzingen kunnen zijn voor eigen inwoners, zelf koopwoningen. We vinden dat we niet achterover moeten leunen. We moeten de woonvisie opnieuw herijken, daar kunnen we bijsturen. Dank u wel.

De voorzitter: Ik heb het nodige gehoord, er zijn ook vragen gesteld over de sociale woningbouw, de flexwoningen, ik hoorde migranten, seniorenwoningen Lijsterlaan.

Beantwoording college

Wethouder Muis: Dank aan de commissieleden. Het is uw onderzoek, uw rapport. U bent zelf ook de portefeuillehouder, zo heeft u kunnen lezen. Tenminste, het presidium. Maar ik snap dat u vanuit het college nadere duiding wil over een aantal reacties. Maar ik wil eerste even een paar andere dingen zeggen. We hebben een goede beeldvorming gehad met de nieuwe directeur van de rekenkamer. Het is aan u te besluiten welke aanbevelingen u wilt dat het college gaat uitvoeren, daar gaat u helemaal zelf over. De meeste aanbevelingen voeren we nu al uit. We vinden het ook fijn dat de rekenkamer niet alleen heeft gekeken naar de vorige woonvisie, maar ook naar de huidige woonvisie. Ik heb ook een mooie discussie op RTV Lansingerland gezien tussen mevrouw Verhoef en de heer Van Harn. Dat kwam net ook min of meer even terug. Er waren omstandigheden, er was een crisis, de financiële situatie. Tegelijk kan je zeggen: het is ook een politieke keuze geweest. Ik denk dat het niet heel veel zin heeft om daar heel lang bij stil te staan, misschien voor de geschiedschrijvers uit ons dorp interessant voer, maar ik denk dat wij als college, wat ik ook hier hoor, vooruit willen kijken: hoe kunnen we samen als college en raad onze gezamenlijke ambities die in de woonvisie staan goed in het oog houden. Niet alleen nu bij een rapport, maar vooral, die uitspraak in het engels weet ik even niet. Maar als het zich voordoet in de woningbouwplannen, dan is het goed om weer even de woonvisie erbij te pakken, want dat is het kompas, de koers. Dan is het goed om met elkaar te proberen die koers te houden en je niet te laten wegvoeren naar een andere bestemming. Dan ga ik naar de verschillende bijdragen, dan kom ik vanzelf een paar andere punten tegen, waar ik wat over had willen zeggen. Ik eindig met het belangrijkste punt dat ik terug hoor, de huisvesting van de arbeidsmigranten. De heer Blonk, dat ging over de urgentie van huisvesting arbeidsmigranten, daar kom ik zo op. Over sociale huurwoningen en bereikbare huur, de nieuwe woonvisie is daar juist op toegespitst. Volgens mij komen we daar helemaal in tegemoet, in de opmerkingen die daar gemaakt zijn. Mevrouw Verhoef gaf ergens aan: we hebben het allemaal niet goed bij gehouden. Dat is ook maar ten dele waar, want we hebben wel gemonitord, we hebben onderzoek laten doen, ook door gerenommeerde bureaus. De rekenkamer heeft die helaas niet allemaal mee genomen in het rapport, maar er worden weldegelijk cijfers bijgehouden en ook naar u gecommuniceerd. Wat niet wil zeggen dat het natuurlijk altijd beter kan en frequenter en proactiever, helemaal eens. Ook heel goed dat mevrouw Verhoef noemt dat er 3.000 woningen sociale huur in de planning hebben. Het zijn er zelfs 3.100. Ik ben blij, dat mevrouw Verhoef dat ook heel positief vindt. Dan over herijken, dat het 30% sociaal zou zijn, 30% betaalbaar. Dat is echt aan de raad, een discussie bij de herijking. Dat is het nu niet. Daar zult u echt met elkaar de discussie over moeten hebben. Ik kom straks op wat Hugo de Jonge graag zou willen. Dat is misschien een mooi bruggetje naar de heer Van Harn. Hij gaf de context aan van het verleden, maar verwees ook naar het regioakkoord en vond dat wat de gemeente kan het kader moet zijn. Zo zit het college er ook in. We proberen in de regio te kijken: wat is een realistisch bod. Niet alleen met andere gemeenten, het is geen handjeklap, het is op basis van onze plannen. Het kader is de woonvisie, we blijven daarmee binnen de woonvisie. Zodra wij niet meer binnen de woonvisie blijven, komen we naar u terug om voor te leggen: er wordt meer van ons gevraagd, buiten de kaders die we hebben gesteld, dus we komen naar u terug. Om eens even een andere benadering te kiezen, het rijk kan zeggen 30% sociaal van de totale voorraad. Ik heb het ook bij RTV Lansingerland gezegd: dat zou betekenen: heel Wilderszijde 2.400 woningen, allemaal sociaal, heel Bleiswijk 900 woningen, allemaal sociaal en dan zijn we er nog niet. Om maar aan te geven: het realiteitsgehalte van die wens is niet heel groot, wat niet wil zeggen dat we niet in die richting kunnen bewegen, maar je kunt niet ineens je totale woningvoorraad omkatten naar 30% sociaal. Ik denk dat iedereen dat snapt, maar dat we wel die beweging met elkaar aan het maken zijn. Dan de heer Jumelet van WIJ, hij gaf aan: het is goed om vooruit te kijken, het belang van betaalbare woningbouw. Het is niet alleen het coalitieakkoord. Het coalitieakkoord is gebaseerd op de huidige woonvisie, zo is de volgorde. We kunnen inderdaad niet varen zonder duidelijk kompas, dat ga ik net zelf ook aan. Het is ook heel goed dat de vorige raad heeft besloten, die heeft dat gezien en die heeft erop geacteerd, om bij Wilderszijde een hoger percentage sociaal en een hoger percentage middeldure huur erin te krijgen. Dus dat is te prijzen aan de vorige raad en dat deze raad daarmee verder wil. De doelgroepen kunnen duidelijker, dat is ook benoemd, dat gaan we doen. Op aanbeveling 4 kom ik zo. Hoe blijft sociaal sociaal? Een vraag van de heer Jumelet. Ik heb het even opgezocht. Over betaalbaarheidsinstrumenten wordt iets gezegd in het rekenkamerrapport, wat we niet deden. Nu doen we heel veel van die maatregelen wel. Ik zou zeggen: pak het er zelf ook eens bij. Je kunt het niet overal toepassen, maar per project kan je kijken welke maatregelen waar van pas zouden kunnen zijn. Heel belangrijk is, wij bouwen natuurlijk heel weinig sociale koop. Over sociale huur hebben we met 3B Wonen afspraken. De woningen die zij bouwen, laten bouwen, die in hun bezit komen, moeten 25 jaar in hun bezit blijven en sociaal en dus bereikbaar blijven. Dat is heel belangrijk, niet alle gemeenten in de regio doen dat. Ongeveer de helft heeft daar geen afspraken over. Het lijkt heel mooi,

een heel hoog percentage, maar als die binnen een paar jaar allemaal worden verkocht, dan heb je daar eigenlijk nog niet zoveel aan. Er was nog een vraag over de Lijsterlaan. Ik denk dat ik even naar mijn collega Titia Cnossen moet kijken of zij er iets over wil zeggen. Ik kan er ook iets over zeggen. Ja? Dan doen we dat. Dat is allemaal in ontwikkeling. In het participatieplan is opgenomen: als wij beginnen, dan beginnen we daar. Dat even in het kort. We hebben dat echt als college heel scherp voor ogen, maar er moeten nog wat andere stappen in het proces gezet worden. We kunnen er niet morgen mee beginnen, maar als we gaan bouwen, dan willen we het liefst daar starten. Dan kom ik bij mevrouw Maasland van de CU. Dat ging over: hoe kunnen we sturen? Ik heb al gezegd dat wij monitoren en dat we dat nog beter zullen doen en u via voortgangsbrieven, zoals we 1 september een brief hebben gestuurd over de actualisatie van het regioakkoord. Op die manier willen we u up to date houden van alle ontwikkelingen, dat zijn er best wel wat de afgelopen tijd. Ik wilde nog zeggen dat ik het ergens mee eens was, maar ik weet niet meer wat, dus dat komt waarschijnlijk in de tweede termijn. De heer De Graaf van de VVD ging ook in op de informatie richting de raad. Ik kan er heel veel over zeggen, u heeft ook heel veel gekregen. Ik weet van toen ik raadslid was, dat je je er niet altijd bewust van bent wat je allemaal krijgt, maar als je het op een rijtje ziet is het best wel veel. Ik denk dat we het explicieter moeten maken vanuit het college, dus ik steek de hand in eigen boezem door te kijken hoe ik u daar proactief in mee kan nemen, zonder elke week de discussie te hebben over herijking, maar dat is ook aan u, als u dat wilt dan mag dat. Mevrouw Den Heijer, complex, die woningmarkt. Dat is het zeker en dat blijkt ook wel uit zo'n rapport. Het lijkt soms heel simpel, maar de rekenkamer hanteert soms heel andere uitgangspunten. Sociale huurwoningen hebben bijvoorbeeld een heel hoge prijs, die worden afgetopt. De rekenkamer rekent ze wel mee voor die heel hoge prijs, maar dat is niet de huur die de woningcorporatie vraagt. Als je kijkt naar inkomen en WOZ-waarde, dan gaat het niet helemaal gelijk op. Zo zitten er meer dingen in, als je je er verder in verdiept, dan zie je dat het best complex in elkaar zit en dat het heel lastig is om zo'n rapport goed te duiden. Misschien dat we het op hoofdlijnen wel met elkaar eens zijn en dat we met de nieuwe woonvisie goede dingen aan het doen zijn. Dan de heer Ruijtenberg van GL, hij was niet verrast. Dat kan, sommige mensen hebben een vooruitziende blik of ze zijn hun tijd vooruit. Je ziet dat het opschuift, de raad heeft dat ook gedaan, we hebben het aangepast, maar je kan politiek van mening verschillen dat het sneller moet of dat er nog meer urgentie op moet zitten. Dat moet u met elkaar bespreken, die herijking, of het 30% sociaal moet zijn of 30% bereikbaar. Alle aanbevelingen moeten we overnemen, meer regie, daar kom ik zo op. Het laatste punt is de huisvesting arbeidsmigranten. Ik heb recent begrepen, het heeft te maken met, we hebben een toetsingskader en we hebben beleid, dat heeft u zelf vastgesteld. Langs dat toetsingskader en het beleid en de uitgangspunten worden de initiatieven van die partijen getoetst. Het blijkt dat het heel lastig is om tot uitvoering te komen. Het is dus heel goed dat we in 2023 gaan evalueren waarom dit zo lastig is en waar het dan knelt, zodat we kunnen kijken wat we daarin aan kunnen passen. Maar goed, u gaat over dat beleid en die kaders. Ik denk dat het ook verstandig is, dat u zich dan realiseert wat dan de eventuele consequenties kunnen zijn. Er is niet voor niets gekozen voor bepaalde kaders. Het is prima om te kijken hoe we beter kunnen faciliteren, maar er zijn toch ook andere belangen die je hiermee wilt borgen in ruimtelijke kwaliteit en andere aspecten die van belang zijn voor het realiseren van dit soort huisvesting. Dat is ook een beetje het punt. Wij willen faciliterend zijn. Als je als raad zegt: nee, er moet een andere rol komen vanuit het college, dat moet meer regisserend zijn. Kijk, wij bouwen die woningen niet, dus dan moet je goed nadenken over wat je precies bedoelt met die regie. Het lijkt mij verstandig om dat bij de evaluatie terug te laten komen, maar als u vindt dat alle aanbevelingen overgenomen moeten worden, dan zien we daar een amendement voor verschijnen. De heer Jumelet: De vraag is wel, de stroperigheid waar collega Blonk aan appelleerde, het werd een woordenspel van regisseren en faciliteren, maar uiteindelijk moet er een probleem opgelost worden. De vraag is dan: hoe los je het probleem op, waar wij als gemeente ervoor zorgen dat er aan het eind van het verhaal die woningen daar staan, die nodig zijn voor de arbeidsmigranten? Wethouder Muis: Natuurlijk, ik ga ook kijken. Een aantal plannen is in procedure, dus die komen ook bij mij en bij het college langs. Ik ga heel goed kijken waar het knelt. Ze hoeven niet allemaal te wachten tot de evaluatie, maar we hebben wel gewoon te toetsen. Als je een toetsingskader en beleid hebt en ruimtelijke randvoorwaarden, dan moet je daar natuurlijk wel aan toetsen. Als dat niet past, dan kunnen we ook niet zeggen: we vinden het zo belangrijk, we kijken daar niet naar. We moeten wel even heel goed met elkaar bepalen wat er dan moet veranderen om ervoor te zorgen dat de plannen wel passen. Of de plannen moeten misschien anders, dan moeten we het goede gesprek hebben met deze aanbieders, deze initiatiefnemers, dat ze hele mooie plannen kunnen maken, maar als ze niet passen, dat geldt voor elke burger met hele mooie wensen en ideeën, vandaag bij het spreekuur fantastische ideeën, maar het kan niet altijd overal. Een particulier, een inwoner, heeft zich net zo goed aan de regels te houden als dit soort grote partijen. Ik ben wel op zoek naar: waar zit de ruimte? Wat we kunnen binnen de regels doen en daarnaast evalueren. De raad moet aangeven: wij vinden dat de regels soepeler moeten. De heer Jumelet: Er is een vraag van mij nog niet beantwoord, over de flexwoningen. Wethouder Muis: Die heb ik niet helemaal goed mee gekregen, misschien moet de heer Jumelet hem in de tweede termijn stellen. De heer Jumelet: De vraag was, het aantal flexwoningen, hoe ga je als gemeente daar antwoord op geven, in het kader van het rapport wat meer initiatief nemen, zodat die

fleswoningen ruimer beschikbaar komen? Wethouder Muis: Ik vind het voor mezelf nog niet helemaal smart. Hoe ga je ervoor zorgen dat die ruimer beschikbaar komen? Iedereen weet nu hoe die casus van Hoekselaan in elkaar zit. Daar krijgen we straks 80 plekken voor spoedzoekers. De Oekraïners komen er 3 tot 5 jaar in te zitten, we weten niet hoe lang, maar als zij er niet meer in zouden zitten, komen die ook beschikbaar. We gaan naar een tweede locatie kijken, we proberen natuurlijk eenzelfde soort businesscase te maken, dus daarin zoeken we wel meer ruimte omdat dit de lucht is die de woningcorporatie nodig heeft. Ik weet niet of dat antwoord geeft op uw vraag of dat u op specifieke doelgroepen zinspeelt, ik weet niet precies waar u heen wilt met uw vraag.

De voorzitter: Ik hoop dat u allen goed gelezen heeft wat de gevraagde beslissing is: het college op te dragen uitvoering te geven aan de aanbevelingen. Ik hoor dus alle aanbevelingen, dat hoorde ik u duidelijk zeggen. Er staat nog in de samenvatting: het is aan de raad om deze aanbevelingen te bespreken, dat doen we nu, en om vervolgens te besluiten om deze over te nemen, dat heb ik ook gehoord. Maar dan staat er ook nog iets: aan te vullen of aan te scherpen. Ik geef in de tweede termijn even deze overweging: wat gaat u doen?

Tweede termijn

De heer De Graaf, VVD: Misschien ten overvloede, maar ik denk dat het goed is dat we het college mee geven om niet alleen heel klinisch de vet gedrukte aanbevelingen op die 3 bladzijden mee te geven, maar ook de duiding in de tekst die erbij zit, expliciet onder de opdracht, want daar staan heel waardevolle dingen in ter precisering van wat er moet gebeuren. Die zou ik ook expliciet in onze opdracht aan het college mee willen geven.

Mevrouw Maasland, CU: Ik heb nog een paar soort verhelderende vragen aan de wethouder. Wij vragen ons af of de wethouder dan helemaal geen toegevoegde waarde ziet in het smart doelen stellen, wat de rekenkamercommissie aanbeveelt. Gaan we daarmee echt niet bereiken dat er meer plekken komen voor arbeidsmigranten? Gaan we dat dan volgens het college met de evaluatie van de toetsingscriteria wel redden? Eigenlijk afhankelijk van deze beantwoording overwegen wij het raadsvoorstel te amenderen om de vierde aanbeveling half over te nemen, zoals het college zelf aangeeft. We zijn eigenlijk wel benieuwd wat de wethouder vindt van de brief van 1 september, waarin ook al cijfermatig werd onderbouwd hoe we ervoor staan, de ontwikkelingen. Voor ons gevoel is dat nog niet helemaal waar de rekenkamer op doelt met cijfermatige onderbouwing. Dus we zouden eigenlijk wel graag een voorstel willen zien van hoe het college wil gaan rapporteren de komende tijd, zodat we daar wat van kunnen vinden en of het voldoet aan onze verwachtingen en of we daarmee inderdaad genoeg kunnen sturen. Dank u wel.

De heer Blonk, L3B: Ik zal duidelijk zijn. Die vier aanbevelingen nemen wij over. Het college zal dat dan ook over moeten nemen, omdat de raad daarmee instemt, zoals het er nu voor staat. Ik zou dan toch nog willen toevoegen, om in te gaan op uw suggestie, dat evaluatie van het toetsingskader huisvesting arbeidsmigranten, de wethouder zegt dat het blijkbaar niet goed werkt, dat we dat heel snel op de agenda krijgen hier, een voorstel krijgen van het college, binnen 3 maanden. Dat we dan daarmee aan de gang kunnen gaan, omdat de nood hoog is. Dat hebben we ook gehoord 1,5 week geleden bij de glastuinbouw, toen we daar op bezoek waren op zaterdagochtend, zij hebben er heel veel behoefte aan. In het rapport staat ook: we hebben heel veel behoefte aan bedden voor huisvesting arbeidsmigranten. We moeten er echt heel hoog tempo in maken. Dat zou ik willen toevoegen bij het geheel.

Mevrouw Verhoef, PvdA: Ik mag toch ook een gewone tweede termijn doen? Iedereen gaat er gericht op. Ik wil de wethouder bedanken voor de beantwoording. 19% van de woningvoorraad in Lansingerland is sociaal, dat weet de wethouder ook. Hugo de Jonge zegt niet: iedereen moet naar die 30%. Maar hij zegt: gemeenten met minder dan 30% sociale huur in de bestaande woningvoorraad moeten met hun nieuwbouwplannen dichterbij die 30% proberen te komen. Ik wil aan de andere fracties vragen, ik vraag dat ook namens GL denk ik: kunnen jullie alvast nadenken in de komende weken hoe jullie kijken naar het maken van die inhaalslag. Dus dat we in alle nieuwbouwplannen 30% sociaal zetten en ook daarnaast 30% betaalbaar en/of bereikbaar. Dan kan de wethouder misschien ook gaan kijken hoe het zit met subsidies, misschien uit de richting van minister De Jonge om dat wat beter of sneller voor elkaar te krijgen. De huisvesting van arbeidsmigranten, wij willen zeker die vierde aanbeveling aanscherpen. We willen ook net als L3B snel evalueren en daadkrachtig als het nodig is de nota of het kader aanpassen. Als ik zie wat we in korte termijn hebben bereikt met het bouwen van flexwoningen voor ontheemden, natuurlijk een heel andere situatie en veel urgenter, dan denk ik: we zullen daadkrachtig moeten kunnen zijn voor goede en veilige woningen voor flexwerkers, die hier heel belangrijk werk doen. Tot slot nog een wens, die ik mee wil geven, misschien hoeft er niet op geamendeerd te worden, maar ik geef het wel mee: mijn fractie hoopt dat dit college blijft werken aan een goede samenwerking tussen gemeente en

bovenlokale bestuurslagen met name de provincie. Mevrouw Maasland: Ik zou mevrouw Verhoef willen vragen of het snelle evalueren van de toetsingscriteria dan niet genoeg kan zijn op basis van de uitkomst van de evaluatie te zeggen: we hoeven niet die hele vierde aanbeveling over te nemen. Zou dat genoeg zijn om te zeggen: dan houden we het hier bij, dan hoeven we niet extra doelen te formuleren voor het college. Mevrouw Verhoef: Volgens mij gaan we sowieso die evaluatie doen. Ik wil het college juist nadrukkelijk mee geven, wij als raad moeten dat vooral ook doen: zorgen dat we maximaal faciliteren. Dat bepaalt hoe die kaders eruit zien, dus misschien moeten die kaders worden aangepast. Ik zou zeker dat vierde punt wel erin houden en waar mogelijk aanscherpen. Ik denk dat meneer Blonk dat met mij deelt. De heer Blonk: Ik heb dat zojuist aangegeven. Daarom heb ik de versnelling van de evaluatie genoemd. Als het nodig is om dat aan te geven in het raadsvoorstel, dan zal ik dat amenderen.

De heer Ruijtenberg, GL: Ik heb nog even een checkvraag. De beslissing die we nu vragen is het college op te dragen uitvoering te geven aan de aanbevelingen opgenomen in hoofdstuk 3. Is dat inclusief het smart formuleren? Of de reactie van het college: de laatste aanbeveling doen we niet. Ik hoor mevrouw Maasland zeggen, dat ze een amendement wil maken om maar een halve beslissing daarvan te doen. Mevrouw Bouman triggerde door te zeggen: je moet aangeven alle aanbevelingen. Bij deze formulering: wat stellen we vast? De aanbevelingen of de reactie van het college?

De voorzitter: Ik zal kort zijn: het zijn de aanbevelingen. Als u wilt aanscherpen of aanvullen, dan zult u met een amendement moeten komen. Is dat helder voor een ieder? Heb ik iedereen gehad?

De heer Van Harn, CDA: Op de valreep. Eerst nog even mijn excuus aan mevrouw Cnossen, want ik dacht in mijn vorige termijn dat zij verantwoordelijk was voor arbeidsmigranten, maar ik zag het al aan haar reactie, ze schrok er een beetje van, dus excuses daarvoor. Dat was hem.

Wethouder Muis: Vanuit de VVD was er geen vraag, dan ga ik even naar mevrouw Maasland, zij had wel een duidelijke vraag, dat ging over het rapporteren de komende tijd. Ik verwees naar de brief, dat was meer in de zin van hoe wij u op de hoogte houden van de uitvoering van de woonvisie, hoe dat zich vertaalt in een regioakkoord en alle ontwikkelingen die er zijn. Maar we hebben natuurlijk ook een uitvoeringsprogramma van de woonvisie, ook vastgesteld door de raad. Dat bespreken we jaarlijks, dus dat doen we sowieso. Daarnaast krijgt u informatie als er onderzoeken zijn. Als u nog meer wilt hebben, moet u er zelf met elkaar over nadenken wat dat dan zou moeten zijn, maar we bespreken het dus jaarlijks met elkaar. Mevrouw Maasland gaf ook de smart doelstellingen aan, dat ging over de huisvesting. We hebben de discussie gehoord, hoe je dat wel of niet kunt amenderen, als u dat wilt, dus daar gaat u zelf over. De heer Blonk wil snel evalueren. Ik wil dat ook snel, maar het is wel 2023, dus we gaan dat doen. Over 3 maanden is het 2023, maar ik ga geen 3 maanden zeggen, want ik weet het niet. Ik weet wel dat het pas volgend jaar is. Ik heb ook aangegeven, dat we een aantal casussen op basis van het huidige toetsingskader en de huidige ruimtelijke kaders en huidige beleid in procedure hebben. We kunnen heel veel tijd en energie stoppen in iets naar voren halen, maar we moeten natuurlijk ook capaciteit hebben om de plannen die er liggen goed tegen het licht te houden. Misschien, wie weet, passen ze nu wel. Dan gaan we alsnog die evaluatie doen, ook al zouden we er 1.000 plekken mee kunnen realiseren, dan gaan we nog steeds de evaluatie doen, omdat het de afgelopen jaren niet goed gelukt is. Het is wel fijn als u even iets ruimte geeft om te kijken wat er nu uitkomt, zodat we dat met elkaar goed in beeld hebben, of het structureel is of dat je je plannen wat beter moet maken. Mevrouw Maasland: Mijn vraag was vooral of de wethouder echt geen toegevoegde waarde ziet in de aanbeveling van de rekenkamer om wel die smart doelen te formuleren, waar de commissie ook graag in mee zou willen gaan. Ik vraag me af in hoeverre het college zegt: daar zien wij echt geen toegevoegde waarde in, dat zouden wij echt niet aanbevelen. Of dat het meer praktisch is, moeilijk haalbaar, het kost bijvoorbeeld capaciteit, maar er valt wel wat voor te zeggen. Ik vraag me af hoe het college daar inhoudelijk naar kijkt. Wethouder Muis: Helder. Er is natuurlijk een soort inschatting van die behoefte. Maar als je als raad of als college gaat zeggen: het moeten er zoveel worden. Kijk, we willen het ook echt aan de markt laten. We moeten niet proberen het om te keren, dat wij gehouden gaan worden met elkaar aan zaken. Het is iets anders dan woningen voor inwoners van Lansingerland. Dit is economisch aangevlogen, dit zijn echt andere partijen, die vanuit het belang van de arbeid de huisvesting willen. Het staat wel in de woonvisie, maar het is wezenlijk iets anders. Je moet je afvragen of je daar eenzelfde soort targets en categorie voor wilt vaststellen, maar het is aan u ter overweging. Mevrouw Verhoef: Ik wil aan de wethouder vragen: kan het college wel overwegen om een target te stellen, van: wij willen binnen een bepaalde termijn faciliteren dat er zoveel woningen aangeboden door marktpartijen gerealiseerd kunnen worden? Of aangeboden, initiatieven. Dan heb je wel een target, namelijk in het faciliteren van wat de markt doet. Wethouder Muis: Dat klinkt ook wel een beetje als een target. Volgens mij doen we dan niet heel veel anders dan we nu doen. We weten dat er een bepaalde behoefte is, we willen de initiatieven faciliteren, we hebben daar ook belang bij. Volgens mij gaan we de argumenten herhalen. Ik zou er niet voor pleiten om ze heel smart te gaan maken, omdat je daarmee partijen die initiatief nemen in de kaart

kunt spelen. Je moet ook zelf je handen vrij hebben om anders te willen besluiten in omstandigheden. Het is aan u. Dan gaan we door naar mevrouw Verhoef, zij had het over 19%. Ja, dat klopt. We bewegen met die afspraken naar 21%, dus we gaan dichterbij naar de 30%. Maar ik denk dat het ook heel goed is te realiseren, we doen ook heel veel kleinere projecten 100% sociaal. Alleen, om echt dat percentage te veranderen gaat het om hele grote aantallen. Bleizo-west is heel belangrijk, omdat je daarmee 30% van de 4.000-6.000 woningen sociaal wilt maken. We kunnen nu natuurlijk terug gaan ploegen en afspraken open gaan breken en proberen de percentages te verhogen, maar dan gaat het om tientallen extra woningen, de boel gaat vertragen en het gaat meer geld kosten, waarvan de rekening ook bij ons komt, want ik zie niet dat het rijk die oppakt. We moeten ons echt focussen op de grote projecten, die in ontwikkeling zijn, want daar zijn die grootste slagen te maken. We moeten het niet te moeilijk te maken door te proberen in bestaande afspraken nog weer iets te doen. Dus vooral waar het mogelijk is en de dingen die we hebben afgesproken, daar ook voet bij stuk te houden en te zorgen dat dat gerealiseerd wordt en niet minder wordt. Dat is belangrijk. We willen die kant uit bewegen, maar het is heel lastig, om van waar je vandaan komt heel snel bij die 30% te komen. Het is ook in een aantal decennia ontstaan. Het zou heel bijzonder zijn als je dat in een aantal jaar recht kan breien door vanuit het rijk te zeggen: gij zult dit gaan doen. Dat is niet realistisch, maar dat had ik al aangegeven. Over de 4 aanbevelingen heb ik het gehad. Een goede samenwerking lokale overheden, ik zie het meer als nevenschikkend. Ik voel dat nooit zo met de provincie, dat zij boven mij staan of het rijk. Volgens mij zijn we allemaal overheden met bepaalde instrumenten, we gaan over bepaalde delen van het beleid en dat heb je van elkaar te respecteren. Volgens mij gaat het steeds beter met de provincie, ze kan het steeds beter vinden met Anne Koning, dus volgens mij gaat het allemaal de goede kant op. Dan de heer Ruijtenberg, volgens mij is dat al besproken, over alle aanbevelingen. Inderdaad, aanscherpen of aanvullen, houden zo of amenderen, als je denkt dat het college wat ruimte nodig heeft om het op een andere manier te doen. Dank u wel.

De voorzitter: Volgens mij heb ik iedereen in de tweede termijn gehad. Er ligt nu het raadsvoorstel en het is aan u om nog nader te denken: gaan we het amenderen, ja of nee. Ik zag de heer Blonk al ja knikken, dus dat kunnen we verwachten. Bij deze. Daar wil ik het bij laten.

7. Actualiteiten uit het college

De voorzitter: Dit is afgelopen maandag ontvangen. Ik mag melden, dat vanaf november de voortgangsrapportage gesplitst naar de onderwerpen van de betreffende commissies, zoals RTHA. We gaan het zien, wordt vervolgd.

De heer Jumelet sr, WIJ: Een korte vraag rondom de deelscooters. Wat ons triggerde als fractie, we lezen dat er gesproken wordt met wellicht een nieuwe aanbieder. Wij vragen ons af, gezien de overlast die toch wel ruimhartig wordt ervaren doordat die dingen overal te pas en te onpas worden neergezet: wordt dat meegenomen in de gesprekken met zo'n nieuwe aanbieder? Worden er voor die aanbieder bindende afspraken gemaakt over het voorkomen van overlast? De voorzitter: Ik zit met een probleem, want ik denk dat dat bij Simon terecht moet komen. De wethouders schudden nee. Uw vraag zal meegenomen gaan worden vanuit de griffie naar de heer Fortuyn. We hopen dat wij dan schriftelijk antwoord gaan krijgen.

Wethouder Crossen: Een hele korte actualiteit. Ik had u graag een raadsinformatiebrief gestuurd, het college had dat graag willen doen, over voortgang Parq Verde. Ik kan u vertellen dat er voortgang is. Ik heb met de ontwikkelaar gesproken. Voor de leegstaande woningen zijn we eruit, maar het moet nog juridisch gecheckt worden en via het college, maar ik wilde u deze actualiteit niet onthouden, omdat ik beloofd heb dat ik er achteraan zou gaan en dat heb ik gedaan. Het wordt u nog schriftelijk bevestigd.

8. Actualiteiten uit de commissie

De voorzitter: Er is een notitie van de heer De Graaf en meneer Blonk, terugkoppeling adviescommissie vervoersautoriteit MRDH. Klopt dat?

De heer De Graaf, VVD: Ik ga er niet al teveel woorden aan wijden, want u heeft het ongetwijfeld kunnen lezen, maar misschien toch een klein beetje extra duiding erbij. Aan de voorkant worden wij als vertegenwoordigers van uw raad goed gefaciliteerd door de ambtenaren van onze gemeente. We hebben de afspraak gemaakt dat wij gemeenschappelijk dit soort vergaderingen voorbereiden, we krijgen een keurige annotatie van hoe de gemeente in de verschillende dossiers zit, waar de risico's, kansen et cetera zitten, dus in die zin komen we goed beslagen ten ijs. Het staat u natuurlijk ook vrij om ons dingen mee te geven voor die adviescommissie. De stukken zijn openbaar, beschikbaar via IBABS. We gaan er niet actief achteraan als leden van de adviescommissie, maar het staat jullie volledig vrij. We zien ook graag dat u ons voedt met standpunten of opinies t.b.v. de vergadering. Per saldo, met het voorstel dat nu naar de bestuurscommissie gaat, het advies, daar mogen we blij mee zijn. Het neigde

aanvankelijk afgelopen maanden verschraving van het openbaar vervoer in de hele regio vanaf 1 januari door coronamaatregelen en het uitblijven van coronasteun. Maar door het aantrekken van het vervoer, een beetje bijpassen van partijen en ook de rijksoverheid die met een uitgeklede versie van de steun volgend jaar doorzet, maakt het de puzzel kloppend, per saldo een vergelijkbaar niveau van openbaar vervoer volgend jaar als dit jaar. Gegeven de situatie waarin we zitten is het een mooi resultaat. Daarbij gloren natuurlijk wat risico's aan de horizon en eventuele coronagolven, energieprijzen die de pan uit rijzen, waardoor de vervoerders klappen krijgen. Het zijn allemaal potentiële nieuwe crises, die hebben we nu even als risico geduid, daar hebben we nog geen oplossing voor, daar gaan we mee dealen als het aan de hand is, maar ik denk dat we voor nu een mooi resultaat hebben, de gemeente wordt goed bediend en blijft bereikbaar. Als er vragen zijn, dan vernemen we dat natuurlijk graag. Dank u wel.

De heer Hofman, CU: Niet zozeer een toelichtende vraag, maar een andere actualiteit, die ik even wil delen. De actualiteit over het voorgenomen bezoek dat uitgesproken is door verschillende personen aan de mensen van de Hoefweg. Ik had voor de vergadering al afgesproken daar vrijdag naar toe te gaan. Ik heb de woordvoerders laten weten dat ze daarbij welkom zijn en overige leden van de commissie, die eventueel hun woordvoerder daar willen vervangen, zijn daar ook welkom. Dat even als actualiteit.

9. Verbonden partijen

De voorzitter: Hier nog iemand iets over? Nee.

10. Rondvraag en sluiting

De heer Van Harn, CDA: Ik heb een vraag, een vervolgvraag eigenlijk, over de MGE woning Orjanjetuin 19 in Bleiswijk. Deze is na verkoop door de vorige eigenaar aan 3B Wonen al meer dan 1 jaar onbewoond. Als antwoord heb ik gekregen van het college, dat ze nog bezig zijn met een aantal juridische aandachtspunten. Daarom de volgende vragen. Wat houdt dat in, bezig zijn met een aantal juridische aandachtspunten? Van 3B Wonen hebben wij gehoord, dat de woning inmiddels te koop wordt aangeboden en dat er al een bord 'te koop' in de tuin zou staan. Kunt u dit duiden, terwijl u nog met juridische aandachtspunten bezig bent? De MGE voorwaarden op deze woning lopen van 2005 tot 2025. Bent u, college, samen met 3B Wonen voornemens om het MGE-etiket van deze woning af te halen, zodat de woning ook aan niet-starters aangeboden gaat worden? Zo ja, wat is hiervoor de onderliggende reden? MGE-woningen waren toch bestemd voor een speciale doelgroep? In deze woning had al meer dan 1 jaar een jong gezin met kinderen kunnen wonen. Ik ben benieuwd naar de reactie van de wethouder.

Wethouder Muis: Dank, heer Van Harn. Ik vond het ook een niet heel veelzeggend antwoord, dus ik heb er ook naar gevraagd. Vandaag heb ik er een reactie op gekregen, dus ik zal u toelichten hoe het in elkaar zit. In grote lijnen klopt het met hoe u het schetst, maar ik zal het u even toelichten en ik wil het ook op papier zetten, als u daar behoefte aan heeft. Of terugluisteren, dat kan natuurlijk ook. De woning is destijds gebouwd volgens de MGE-regeling, maatschappelijk gebonden eigendom. Het gaat over eigendom. Van 2005 tot 2025, om starters de mogelijkheid te bieden om een betaalbare woning te kopen. Met de regeling zou de woning 20 jaar lang bestemd zijn voor de doelgroep starters. De bewoners van Orjanjetuin 19 hebben voor afloop van deze regeling de woning aan 3B Wonen terug verkocht, dat is voor afloop van de regeling verplicht. De woningmarkt heeft zich in die jaren explosief ontwikkeld, waardoor de marktconforme waarde van de woning ver boven een starterstarief ligt. Wanneer je de woning dan nu op het eind van deze termijn zou verkopen voor een starterstarief, dan mogen de nieuwe bewoners die woning vanaf 2025 verkopen volgens marktconforme tarieven. Dan zou je zeggen: dat is heel fijn voor die bewoners, die maken dan enorme winst. Alleen, het is maatschappelijk gebonden eigendom en je wilt eigenlijk ook dat het geld, dat het meer waard is, ten goede komt aan die starters en niet één toevallige starter, die dan het geluk heeft dat hij die woning op dit moment kan kopen en voor heel veel geld kan verkopen. Dat is niet het doel en ook niet de geest van die regeling. We willen de regeling niet zomaar opheffen, maar wel zoveel mogelijk zorgen dat die financiële meerwaarde in de sector blijft en dat die winst niet bij de eerstvolgende koper terecht komt. Daarom is geconcludeerd dat de MGE-regeling bij deze casus zijn doel voorbij streeft en daarom is besloten om die regeling voor deze ene woning op te heffen. Volgens mij is dat in grote lijnen met wat u zelf schetst. Dit is de toelichting en de onderbouwing. De heer Van Harn: Het verbaast mij niet, want het antwoord heeft heel lang op zich laten wachten, dus ik wist wel dat er iets zou spelen op de achtergrond. Wat me wel verbaast, is dat er destijds een besluit genomen is door de raad om voor deze woningen MGE-voorwaarden vast te stellen en te leggen op deze woningen. Wat er nu plotseling gaat gebeuren, u bent bezig samen met 3B Wonen, om dat etiket eraf te halen. Dat kan toch nooit de bedoeling geweest zijn? Dat zou toch ook niet gedaan zijn 10 jaar geleden, toen een woning 10 jaar onderweg was MGE te zijn. Maar nu het kort voor de finish is, dan zou het in één keer gerechtvaardigd zijn om dat etiket eraf te halen. Kunt u dat meer toelichten? Wethouder Muis: Ik ben wel bang, dat ik in herhaling ga vervallen. Het liep van 2005 tot 2025. De bewoner heeft hem terug verkocht, het is niet dat het label eraf gehaald is, die is terug verkocht. Dan kom je dus op het punt: het is niet bedoeld voor 1 toevallige gelukkige opvolger daarvan om die winst

daar uit te halen. Dan hebben we liever dat die winst blijft binnen 3B Wonen, zodat het geïnvesteerd kan worden in woningen voor starters, die het wel heel hard nodig hebben. Het gaat hier om 1 casus. Anders kan ik het niet maken. Het antwoord blijft hetzelfde. Ik hoor ook eigenlijk niet een andere vraag, waar ik een toelichting op kan geven. De heer Van Harn: Toch nog even reageren op het antwoord van de wethouder. Hij zegt: we willen dat het geld bij de sector blijft. Maar ik bedoel, dat is toch oneigenlijk gebruik van het etiket MGE? Zo is het nooit bedoeld, want dat zou u 10 jaar geleden ook niet hebben gedaan. Ik vind het een heel vreemde zaak. Ik heb ook al horen fluisteren dat er nog meer woningen op deze manier behandeld zullen worden en dat vind ik wel erg zorgelijk.

De voorzitter: Even op deze casus ingaand. Als u er vragen over heeft, dan kunt u eventueel via een bespreekpunt het naar voren laten komen, als u zegt dat er misschien meer gevallen zijn. Anders gaan we hier een dialoog krijgen en gedachtewisseling en ik denk niet dat dat de bedoeling is. Het antwoord hebben we gekregen van de heer Muis, u moet even kijken wat u daar verder mee wilt. Ik dat hij het hierbij wil laten.

De heer Van Harn, CDA: Graag zou ik een actuele stand van zaken horen m.b.t. het plaatsen van de geluidsschermen langs de N209 bij Bleiswijk.

Wethouder Muis: Dat is de portefeuille van collega wethouder Simon Fortuyn. Al was hij hier geweest, had u ook niet de details gekregen, want het punt is dat het college de raad via een reguliere voortgangsrapportage op de hoogte stelt van de ontwikkeling en voortgang aanleg geluidsschermen langs de N209. De voortgangsrapportage Q3-2022 geluidsschermen N209 komt binnen 3 weken naar de raad, daarin wordt u geïnformeerd over de stand van zaken, over de geluidsschermen Bleiswijk en Bergschenhoek. U moet nog heel even geduld hebben, maar het komt eraan.

De voorzitter, om 22.50 uur: Volgens mij zijn we aan het eind van deze vergadering gekomen, een kwartier voor de geplande tijd, dat is keurig. Ik dank u allen voor uw inzet en uw bijdrage. Tot de volgende keer. Wel thuis.